سلسله نشریات روزنامه اصلاح

پته مینه

اثر: «کشککی»

Ketabton.com

۱۳۱۷

مطبعهٔ عمومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

پېـژ مینه

اول ټوک

یو سړی و چه (محمود) نومیده او کسب ئی دکانداری و .

د (محمود) دکانداری ځنی به فقط دومره شی هره ورځ په لاس ورتله ، چه د خپلی ذعیالداری بهٔئی پههغه باندی دقوت اولایموت وسیلی برابره ولی او په مشکل سره بهٔئی خپل رأس المال په هغه سره ساته او دقرضدارانو او دمعامله دارانو خوله بهٔئی بندوله اوله کومه ورځ به په دکان کښی نه کیناستو اویائی چاله دکانه څه شی نه آخسته . نودی خوار به د خپل دصبا اوبیګا خرڅ ته حق حیران وه .

دده کورنی عبارت وه له یوی ښځی . او دوه هلکانو څخه چه په نامه یو په (مجید) اوبل په (حمید) سره یادیدلو .

اګر که ددی کورنی ګذران دخوراك اودپوښاك له لوری چندانی ښه نه و ، مګر سره له دی هم هر کله چه دوی دخپلی برستنی په اندازه سره پښی غزولی او هر قسم چه کیده خپله ګذاره بهٔئی سره کوله ، نوغیر له دی څخه چه دخپلو اوپردیو په نظر کښی دخوارانو په شانی راتلل دوی پخپل کور کښی سره خوشحال اوآرام اوددفقیری کور به دوی ته لکه یو پادشاهی ښکاریده ، چه دهغوی په سر ددوی پلار (محمود) حکومت کاوه ، او د دوی په منځ کښی دهغوی مور (فاطمه) په کار او انتظام سره بخته وه .

مګر ددنیا پیښی داسی دی چه تل نه دفقیر ، فقیری ؟ او نه دپادشاه ، پادشاهی پاتی کیږی او همیشه ددی عالم راحت سره زحمت ، او ګل سره اغزی موجود دی ، نوناڅاپه ددی فقیری کورنی ته هم یو لوی مصیبت واقع او ددوی ګتیالی (محمود) وروسته له لږی رنځوری څخه مړ شو او دوی ئی ګرد نه یوازی په ویر کښی کینول ، بلکه له خاورو او ایرو سره ئی برابر کړ او .

دده اوی مکتبی زوی (مجید) د خپل دپلار د مړ کیدو په وخت کښی شل کلن و
او بل ورورئی (حمید) د پنځه لسو کلو ځنی زیات عمر نه درلود .

دی خواری کورنی چه خپل کتیالی ئی له لاسه ایستلی و ، پخپل کورکښی ئی غیر له فقر او مسکنت
او د قرضدارانو غوښتنی اوږ ددکان له جنس څخه بل شی نه درلودل ، چه له هغه ی
اجناسو څخه ئی هم د خپل د مړی گور او کفن ، او هم د قرضدارانو څه تسکین ، او هم خپله گذاره
په ډیر ذول او زول او مشکل سره کوله .

دوی گرد په دی باندی پوهیدل که بله کومه اساسی چاره او وسیله د خپل دژوندون
لپاره روغه نه کړی ، نو هغه وخت به لری نه وی چه د هغوی ذالیز څه جنس چه پاتی دی ، او
هره ورځ ئی په نیمائی قیمت باندی له لاسه ووزی ، او په گیډه باندی خوړل کیږی ، او قرضدارانو
باندی ویشل کیږی ، بالکل به خلاص شی ؟ او دوی به په ډاگه او بیابان کښی پاتی شی .

نو له دی جهته (مجید) ناچاره شو چه له مکتبه ووزی او ځان په کوم یو کار او غریبی کښی
واچوی ترڅو چه د هغی له گټی ځنی د خپلی مور او ورور او د کورسانته وکوی .

مگر سره له دی مجبوریتیا هغه زغرد نه شو کولی چه له خپل تعلیم او تربیت څخه (چه اصلی دولت
او عزت او پنگه بلله شی) سترگی پټی کړی ، او په معمولی کار و باندی (چه نتیجه به ئی لکه د دوی
دپلار دژوندون په شانی وی) خپل ځان مشغول کاندی .

په دی فکر او تذبذب کښی (مجید) خوار څو هفتی نور هم په مکتب کښی پاتی شو ، او زړه ئی و
چه هر رنځ او تکلیف باید پخپل ځان واخلی ، مگر د مکتب گټه له لاسه په وړیا سره و نه باسی ، ترڅو
چه د فارغ التحصیلی سند په لاس رانه وړی .

مگر (مجید) خوار پخپل دی عزم او اراده باندی ممکنه نه وه چه پاتی شی .

ولې چه د زمانې ګردکار و نه د انسان د ميل او د خواهش څخه چپ پېښيږي او د روزګار تګ هميشه د انسان پخلاف لويږي او له همدې جهته دی چه په ګرده دنيا کښې به هيڅوک داسې پيدا نشي چه د فلك ګردش به په پښې نه لري او د دنيا ګردو پېښو څخنې به تل خوښ وي. او بنا ئې چه په داسې پېښو کښې د انسانانو قصور وي چه هغوي د دنيا واقعات په بده اړوي او ګردې پېښې د خپل خيال څخه چپ تفسير او تعبير کوي.

نوچاره په ده باندې منحصره شوه چه (مجيد) خپل آخيرينې تصميم و نيسي، ځکه چه دده کنده رنده مور (فاطمه) او وړې تړې وروړ (حميد دده) کتنې او پالنې او مرستې ته اړ او محتاج وو او دوی به دده ته باندې کوله چه د کور او د وروړ او د مور غم و خوري، او که نه دری به لهلوږې او تندې څخنې له لاسه ووزي.

ده غوښته چه مدرسې ته لاړ شي، مګر د انسانيت او اسلاميت وظيفې له ده څخه نور شي هم غوښتل او هغه دا وچه د مورنې حق او د کورنې ضروريات ته هم پام ولري.

(مجيد) مجبور و په هغه چه زړه ګې غوارې پښه کېږدي، او له تعليم او تربيې څخنې لاس واخلي او د مکتب د تګ او راتګ څخه پښه و نيسي، لکه چه همداسې ئې هم وکړ او.

يوه ورځ صباګې (ګهيځ) مکتب ته تللې، پخوا الدې څخه چه د مکتب ز نګ وواهه شي، د خپ ذکلاس ګردو دوستانو او آشنايانو سره ګې وليدل، د ګردو سره ګې خداي پاماني او وداع وکو له او خپل کتابونه او قلمونه او مشوانې اونور شيان ګې د هغوی په منځ کښې د يادګار په دول و ويشل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبه داسې ړنده ول چه زړه ګي هم نه کېده، په زړا سره له مکتبه بهر شه.

(مجید) خوار هیڅ نه پوهېده چه اوس چیرته لاړ شي؟ او په کوم یو کار باندې پیل وکړي؟.

ګرده ورځ لکه لېوني دې خوا هغه خوا ګرځېده، او دشپې په تیاره کښې په نا امیدۍ او حسرت سره چه ستونی ئې له ژړا څخه ډک و، خپل کورته ورغی. ستړی ستومانه راغی او همنسې خپلې مور او ورور غوندې پخپله بستره باندې نهار پرېوت.

ګویا لمړی ځلی دی چه (مجید) دژوندون تریخ غوړپ وڅکلو، او لږڅه وپوهېده او چه په هوسائی سره شپې او ورځې تېرول څومره ګران دي. دی په دې اندازه سره غمجن او خفه و، چه دخپل دځان دوژلو په فکر کښې ولوېده، مګر زړنګښت او غیرت ورته ودرېده او له خپل ځان سره ئې وویل چه دخپل دځان په وژلو اګر که په ظاهری ځو رزه آرامیږم مګر په واقع کښې د خدای په نزد په آخرت کښې مسئول او ګرمېږم، او هم مور او ورورمې خوار او زار پاتې کېږي. نو بهتره داده چه لکه نورو ځلمیانو غوندې دمیړانې ملا کلکه وتړم، او دخپل دښه ژوندون په ذریعه سره، دخپلې مور او ورور ژوندون هم ښائسته او په هوسائی کړم.

په مجرد دتېرېدلو ددې خیال، دده په زړه کښې سمدلاسه هغه خفګان او پرېشانی په خوشحالی او ځاپینه باندې بدله شوله او په دې خبره باندې ئې عزم او اراده ټینګه شوه چه ژوندون له ښائست او هر رازی ښه والي څخه ډک دی په دې شرط سره چه انسان زیار وکاږی او په ځان باندې زحمت ونیسي نو څو چه ددنیا آرامي او خوشحالي دده په برخه شي او په ژوندون کښې هر له رازی نعمت او هوسائی څخه فائده من وګرزي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب مه کړی چه له داسی یو لوی بد کاره یعنی د خپل د ځان له ورلو ځنی په عین مایوسی او نا امیدی کښې څرنګه (مجید) مخ و ګرزاوه ، او هغه ژوندون ته چه خو د فیقی وړاندی له دی څخه ئی ، هغه په بده سترګه کتلو ، او له هغه څخه بیزاره شوی و ، او س په ښه سترګه ورته ګوری ، او بیا ئی ورته امید واری پیدا شوی ده ، او پخپل ځان باندی

هم زیات اعتماد او ډاډینه لری ، او پو هیږی چه په دنیا کښې هیڅ داسی یو مشکل او سختی نشته چه د انسانی په عزم او اراده سره لری نشی مګر په دی شرط سره چه انسان د ر لود نکی د ټینګی ارادی او کلك عزم وی .

ولی چه دا ګردشیان ئی په مکتب کښې خوځلی ، او ستلی او له خپلو استاذانو ځنی ئی په وار وار ، اوریدلی و .

خو ورځی پله پسی تیری شولی مګر (مجید) ته هیڅ یو کار او غریبی چه په هغه با ندی مشغولیده ، او له هغه څخه د خپلی دکورنی د فوت لا یموت وسیله پیدا کا ندی ، پیدا نشوه ، او په لاس ئی ورنه غله ،، مګر سره له هغه (مجید) تل د کار په پلټنه کښې بخت و اوشپه او ورځ ئی فکر او خیال کښې همدا خبره پر ته وه چه څنګه ئی په هر د وسیله سره چه وی باید کار وکړم ، او له بیکاری څخه چه د ګردو اخلاقی معائبو مورده ځان وژغورم .

د یوی میاشتی تګ او راتګ او لټو لو ځنی وروسته ، په یو د تجارتی مؤسسه کښې یوه معمولی تنخواه (مجید) ځانته پیدا کړه ، اګر کا دا تنخواه ډیره لږه وه ، مګر له هیڅه ښه وه ، او دده د کورنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیوره ډوډۍ له دې څخه بوډېده، او دهغې په واسطه سره ددوی هغه هلاکت او بدبختي چه له پوی میاشتي یا څلویښتو شپو راهیسې په دوی باندې راغلې وه، سپکیده.

اوس چه (مجید) ته کار پیدا شو او وئې لیده چه دده د پلار د مړکیدو له ورځو ځني وروسته پیاد دوی په کورکښ اول ځلی لوګی پورته شو، او د تو دې ډوډۍ خوندئې په مزو مزو سره وڅکلو، نو سمدلاسه یو بل شوق ئې په زړه کښ واوید، او هغه داو، چه اګرکه دورځې له مخې نوکریم، او دخپل دبادار دکار و په سر رسوولو باندې مصروف یم، مګر لیده دې چه دشپې له مخې خپل هغه درسونه او سبقونه (چه په دې څو کلو کښ مې په مکتب کښ لوستلي دي، او اوس له مجبورتیا بیرته پاتې دي) بیاشروع کړم، ترڅو زما داخوکلني زحمتونه او خواري چه په مکتب کښ مې ایستلي، او زما د مرحوم او غریب پلار پیسې په هغه باندې خرڅې شوې دي، ابته او خرابې نشي، او په پای کښ زه هم وکولای شم چه دهغې له فائدې ځني له نن څخه زیاتې ګټې ځان ته په لاس راوړم.

اګرکه داکار هم سخت کار و، او دهرچا دلاسه نه وه پوره، چه دورځې او دشپې له مخې پورته مصروف وي، او یو ډګری هم هوسائي و نه لري، مګر (مجید) له هغو ځلمیا نو څخه نه وچه هغوی له کاره زړزړ سترې کیږي، او په لږ څه کارکولو سره في الحال په چیغو شي او وائي چه سترې ستومانه شوی یم او ضروردی چه اوس خولږ څه تفریح او تنفس وکړو ترڅو زما دلاسه تللې قوا وې بیرته په ځای راشي.

په پای کښ (مجید) ددې ضرب المثل په فحوا چه «لټو ننګي، مونډو ننګي دی» د خپل په دې مقصد باندې هم ورسیده او په یوه لیلیه دحقوقو مدرسه کښ، وروسته له ورکو لو دامتحان ځني قبول شو، او په شپږ میاشتني امتحان کښ کامیاب ګرزیدلی عالي الاعلی درجه ئې وګټله او دده نوم نه یوازې دوزارت معارف په مخصوصه مجله کښ بلکه دښار په ګردو رسمي او نیم رسمي او ملي اخبارو کښ، سره دعکسه دده، په ښه لیکو سره خپور، او په ګرد ومهمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایو کښې مشهور او وپیژانده شو، او ددې شهرت په اثر کښې ده ته دیوې لوئې حکومتي اداري لهخوا بلنه وشوه، چه د ې هلته کار و کړي .

نو ده هم له خپل پادار سره خدای پاماني کړې ، له هغې تجارتي مؤسسې څخه وتلی په هغې رسمي اداري کښې ننووت ، او هلته ئې هم خپل مفوضه کارونه په داسې امانت داري او فعالیت سره تل انجامول ، چه د مربوطه اداري گردو آمرینو او مامورینو به د (مجید) د کار و اود اخلاقو ستائل او تمجید کاوه . اودې به په دې صفتو سره نه غره کېدلو ، بلکه دې ستائنې به دده په زحمت کشې او زیار ویستلو باندې ډیر اثر اچاوه او ده به لا زیات کار کاوه او خپل اخلاق او عادات به ئې هم له پخوانه لا ډیر ښه ښکاره ول . او د شپې له خوا به تل هغه د حقوقو لیلیه مدرسې ته تللو ، او هلته په ډیره زیاته اندازه سره د خپلو استاذانو د مینې وړ گرزېدلی ، شاگردانو به هم ده سره ډیر محبت کاوه، او ده هم څرنګه چه پخپلو سبقو کښې زیار او زحمت ویستلو ، همغسې به په امتحانو کښې هم تل اول نمبر ووت ، تر دې چه په خپل زړه پورې ښه شهادتنامه ئې ځانته حاصله کړله ، او ددې په اثر اود خپلې د ښې سابقې په وجه سره دده معاش او رتبه هم اوچته شوه ، او په دې اصول سره دده ژوندون ورځ په ورځ ښه کېده ، او دده په سیوري کښې ، مور او ورورگې هم په هوسائې شول ، اود دوی کور د سعادت اود نیکبختي مېنه وگرزېده ، او په بله ژبه هغه خوار او کمبخت (مجید) د خپل د زیار او زحمت ویستلو په اثر سعادتمن او نیکبخت شو ، او په خپل مقصد باندې همغسې ئې چه غوښته ، ورسېده .

وروسته له دې څخه هغه کچنې کورنې د خپل د ژوندون شپې او ورځې په ډیره آرامې او هوسائې سره تیره ولې او (مجید) د خپلې مور ډیر عزت او خدمت کاوه او دومره ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ډېره سرګرمۍ سره ورته کېناست، چه تقریباً د دې رضامندۍ او خوشحالۍ ګټل ئې وروسته له نمانځه او روژې څخه خیلخان باندې لګیا و عبادت ګرځولی و، او هم دا رنګې به ئې د خپل د ورور (حمید) زړه هم تل ښه ساتلو، او د ده په روزنه او تربیت کښې به ئې هم ډېر زیات زیار و یستلو او شپه او ورځ به په همدې فکر کښې وه چه ده ته به زړه پورې د ده وروره (حمید) په ښه لو سبقو کښې مشغول وي ترڅو چه په امتحانو کښې کامیاب او په نتیجه کښې ئې د خپل د مکتب دوره پای ته رسولې د شهادتنامې په اخیستلو باندې بریالی شي.

دوهم ټوک

څو کاله همداسې په خوبۍ او خوشحالۍ سره په دې کچنې مسعودې کورنۍ باندې تیرې شوې او (مجید) څرنګه چه د زیاتې کسبې خاوند و، او یو څه مبلغ پیسې ئې په بانک کښې هم درلودلې نو مور ئې د ده د واده په فکر کښې ولویده، او په دې موضوع کښې ئې خپل زوی (مجید) سره مشوره وکړله. مګر (مجید) له دې خبرې څخه سرو غړولو او وئې ویل چه زه اوس د خپل د واده د پاره تیار نه یم.

هو مګر چه د ده مور په ده باندې په دې موضوع کښې زور اچاوه، او څو ځلې او په څو ورځو او څو مجلسو کښې ئې په ده باندې د واده په نسبت اصرار کاوه، غیر له همغه د وهمېنې ځواب څخه بل ځواب به ئې له ده څخه نه آوریده، تردې چه وروسته له ډېر ګفتګوی او خبرو څخه (مجید) د خپل د زړه خبره خپلې مور ته ښکاره کړه، او وئې ویل چه زه غواړم ترڅو چه د (حمید) د مکتب دورې پای ته نه وي رسېدلې، زه واده نه کوم او وروسته له هغه به خپل ځان او خپل ورور ته یو ځای واده وکړم، د دې خبرې په مقابل کښې د ده مور ناچاره چوپه شوه او زیات له دینه ئې په دې موضوع کښې څه ونه ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) به په مکتب کښې په ډېر شوق او ذوق سره خپل سبقونه ویل او ضبطول ئې او خپله (متوسطه) دوره ئې په ډېر موفقیت او کامیابۍ سره پای ته ورسوله او وروسته له هغه د (طب) په شعبه کښې داخل شو. او د خپل د تحصیلاتو په ټولو دورو کښې په نورو طالبانو په هوښیارۍ او پوهنې سره مشهور و، او په ګردو شپږو میاشتنیو او کلنیو امتحانو کښې به تل اول نمبر خوت. او له شلو ځلو څخه ئې زیات، د خپل د مکتب د مدیر له خوا، د افتخار او د لیاقت پاڼه آخستې وه.

(مجید) به هم دده په باره کښې له هیڅ شي څخه پزوالی او سپمول نه کولو او د (حمید) ګرد تعلیمي ضروریات به ئې (اګر که ډېرې پیسې به هم ورباندې لګیدلې) سره برابرول او تل به په دې خیال کښې و، چه خپل دې کچنی ورور ته دژوندون لاره ورو ښئي، او د ده حیات د بدبختۍ له تیارې څخه، د سعادت او نیکبختۍ رڼاته ورو باسي. او هر وخت چه دا خبره دده په زړه کښې تیریده، چه دې د خپل کچنی ورور په نسبت، د خپل د ورورولۍ لازمي وظیفې په ښه شانې سره انجاموي، د خوشحالۍ او خوشبختۍ ځلاندې به ئې په زړه کښې وبریښیده، او خپل ځان به ئې د جهان له سعادتمندانو څخه شمیره.

هو! هغه څوک چه خپله انساني او وجداني وظیفه پای ته رسوي څه عوض او بدله به له دې څخه زیات مومي چه د خپل د هغې وظیفې پیژندلو په واسطه، د نیوي او اخروي سعادتونه رسیږي، او د خالق او د مخلوق رضامندي د هغې په واسطه سره لاس ته راوړي.

(حمید) هم هرکله چه د خپل دلوی ورور دا مهرباني، او دا روزنه، او دا شفقت او دا لورینه لیده، یو غیبي قوت او قدرت به ئې په زړه کښې پیدا کیده، او روح به ئې خوشحالیده او په دې واسطه سره به ئې په ګردو سختیو او مشکلاتو باندې بری مونده کاوه او ټول به ئې خپلو پښو لاندې کړې، د خپل د موفقیت په لورې تلو.

(مجید) هم له دې خپل ژوندانه ځنې ډېر خوشحال و، ولې چه د ژوندانه مهرباني مور لکه (فاطمه) او یو وظیفه شناس تابعداره خوش اخلاقه ورور لکه (حمید) و، او دې هم له دې څخه څه زیات شی ته چندانې اړنه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې چه سعادت او خوشبختي دومره ګرانه او سخته هم نه ده لکه چه ځينې کسان ئې تصور کوي بلکه هغه شيان چه مونږ د سعادت په لوري سموي زيات دي . بلې ! سعادتمن کيدل آسانه دي مګر تل سعادتمن پاتې کيدل سخت بلکه شال دي .

هو ! (مجيد ـ حميد) اودوي مور ، دري واړه سره او س خوش نصيب او سعادتمن دي که ددوي دا سعادتمندي اوخوش نصيبي تر ډير و ورځو پوري پاتې شي .

ناڅاپه ددوي مور رنځوره شوه او په بستره کښې پريوته .

داوه ددوي د بدبختي لمړي منزل .

ددې رنځوري مور مرض ئې ډير وځنډيداو ، اودوي ، ددې په درد او دونهايت سترې ستوماته شول او ډاکترانو ته ئې ډير خوش آمد و نه کول ، او ډيري پيسې به ئې بندلې ، دشې اودورځې به لاړ انه ده او ګرځانده وو .

(مجيد) به دشپې له اوري تر ګهيځه د خپلې دمور د چپرکټ په خوا کښې ناست و . او دورځې له ځې به خپل کارته تللو او دمور خدمت به ئې (حميد) ته پريښود ده ، (حميد) به هم دمکتب له تګه پاتې او ترشپې پوري د خپل دمور په خدمت کښې مصروف و .

(مجيد) به دغرمې له رخصتي ځنې هم استفاده کوله او په يو کرائي موټر کښې به ئې له ډاکترا او دوا سره په ولاړ و ، پېښو خپل ځان تر خپلې مور پوري رسا وه .

او وروسته ددې له کتلو او پوښتنې او دوا ورکولو ، او د (حميد) دلازمه هدايا تو ور کولو ځنې بيرته به ډاکتر سره په موټر کښې خپل کار ته ورته ، او حال داوه چه زړه به ئې بالکل په خپلې مور پسې هم ډير بخښيده ، او د ماز ديګر له خوابه هم وختي بيا به موټر کښې د خپلې د مور خدمت لپاره له لازمه دواو سره راتاو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هر کله چه پښتانه وائی چه « نه کوی حبیب، څه به وکړی خوار طبیب » د دا کسرانو د دواوو او دا د (مجید) الوند بلوند او الول،اود (حمید) زیارو،او زحمت هیڅ یوه فائده هم رنځوری ته ونه رسوله،او ددی متل په اساس چه « د گورشپه په گور کښ نه کیږی » وروسته د یو کال رنځوری اومعالجې څخه کمبخته (فاطمه) مړه شوه اوخپل دواړه ځامن ئی په ژړا او انگولا کښ کینول، ولی چه دوی دواړه وپوهیدلو، چه د دوی د نیکبختی پنگه د دوی له لاسه ووتله ، او پس لدینه دوی در په در اوخاوری په سرکیږی .

هو! مور داولاد په نسبت د رحمت فرشته او درأفت مجسمه ده او پښتانه وائی (هرهغه اولاد چه مور لـری نو نو رڅه غواړی او هغه کمکی چه مور نه لری نو څه لری ؟)

وروسته لدی چه دواړه وروڼه د خپلی مور د تکفین او تجهیز او تدفین څخه فارغ شول،او خپل کورته بیرته وگرزیدل،کور د دوی په نظرکښ لکه گور داسی ښکاریده،او پس لدینه چه د دوی مهربانه مور له دی کوره د مرگ په لاره لاړه ، په دی کور کښ ناسته او ولاړه دوی ته چندانی خوند نه ورکاوه .

(مجید) به ډیر لږ کورته راتلو او هغه هم فقط د خوب په وخت کښ .

او (حمید) به هم چپ له پخوا څخه چه دمکتب درخصتی سره جق په کور کښ حاضروه اوس پس له ماښامه کورته راتلی او دی هم په دی گوښی کور کښ یوائی او یکسه ناست او ډیر به خپه و ، او ددی په ځای چه (لکه پخوا) د خپلو سبقو په ضبطولو بـاندی مشغول شی ، اوس چه به دی کور کښ راشی هك پك پاتی په یوی گوښی کښ چپ او خپه کینی او په راز راز فکرو او چرتو کښ (چه تول به له اوهامو او خرافاتو ځنی ډك و) لوییږی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربښتیا دادی که (مجید) ځان په رسمي کارو باندې مشغول نکړي، او (حمید) دورځې له مخې مکتب ته لاړ نشي، نو دې خبرې څخه به ويره وه چه چیرې لوونی نشي ولې چه ځنې خیالات ار بیکاره اوهامو ددوی د واړو په ماغزو کښې ځای نیولی و.

د (مجید) په نسبت (حمید) ته به زیاتې اندیښنې او چتې خبرې په زړه کښې لویدې او د شپې له مخې کله کله ځینې جنون آمیزه حرکات هم ځنې لیدل کیدل نو هر کله چه دی به په کور کښې یواځې ملاست و، ځوک به دده په دی او ضاع او حرکاتو باندی نه پوهیدو، او نه خبر یدو، او له دی جهته به دی دواړو، ورونړ باندې به ورځې په ډیر ځند یدلو سره تیر یدلې.

د دریم توک

(مجید) له یواځې توب او تنهائی څخه ډیر په تنګ شو، او نو دی وچه لیونی شي، نو دځینې ملګریو او دوستانو په مشوره، او د خپلې کورنۍ د ضروریاتو په تقاضا سره مجبور شو، چه دواده کولو په فکر کښې ولویږی.

ځکه چه په حقیقت سره انسانان ګویا داسې خلق شویدی، چه په ګردو شیانو کښې دیوا وبل مرستې ته اړه او احتیاج لري، او بې لدی اړتوب او احتیاج څخه یواځې ژوندون نشي کولای، او له همدی سببه وچه «آدم» علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام ورو سته له دی چه «دالهی» (ج) په خلافت سره ئی په ځمکه کښې افتخار بیاموندلو، او وبخپل دار الخلافت کښې کیناستلو پس له هغه ځنې چه حضرت «جبرئیل» علیه السلام به دده له حضوره رخصتیده دی به له یواځې توب او تنهائی ځنې ډیر متأثر کیده، او د خدای تعالی له مرحمته دده دمشغولتیا او انسیت له خاطره بی بی «حوا» «علیها السلام» خلق شوه.

نو له دی جهته (مجید) هم لکه نورو ځلمیانو غوندی ددی روحی احتیاجه ځنې متحسس شو، او د یوی نبې ښځې انتخاب پسې ولویده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر دا کارده ته‌خوراګران و ، ولی چه‌مورګی مړه‌شوی وه،او بله‌کومه نژدی خپله‌او خپلوانه‌ګی هم نه‌درلوده، چه‌په‌دی لوی کار کښی (چه‌ښځتانه‌ورته «دعمر سوهان» وائی) ده‌سره مرسته‌وکوی.

(مجید) ډیر وخت ددی کار په فکر کښی و، مګر هیڅ یوه وسیله او ذریعه به ورته نه پیداکیده، تردی‌چه په خپلوهمسایګانو کښی ئی یوی بوډی ښځی سره‌ملاقات وکولو، اوهغه‌ګی په دی ضرورت پاندی وپوهوله.

ګویاچه زړی ښځی فقط دهمدی ښوکارو دپه سررسولو لپاره ژوندی‌دی لکه چه د (مجید) وارهم په خطا لاړنه شو. ځکه چه هغه سپین سری همسایه دده دواده دپاره متوجه شواه.

داموضوع چه اول پلا دهغی سپین سری په‌نظرکښی ساده، اومعمولی ښکاریده، وروسته ډیره سخته شوه‌ولی چه (مجید) به داسی نجلی پسی ګرزیده چه دده په زړه کښی وه،اوددی بدی به چه د هری یوی نجلی صفت ورته‌کاوه، اوهویت به ئی ده‌ته ورپل، ده به دهغی له کتلو، اوکړلو څخه په راز راز پلمو او بهانو سره سر غړاوه.

هو! دنکاح په مقدس امر کښی ډیر احتیاط،اوډیر وړاندی،اووروسته کتل په کاردی، اوډیر زیات لازم دی چه تل ناوی د زوم په زړه پوری وی، اوپه‌داسی مواردو کښی دنورو کسانو مداخله نه‌یواځی بیځایه بلکه مضره‌اوبالکل چټی ده.

لکه‌چه‌وویل شول‌له یوی‌خوا (مجید) دنجلی په خوښولو کښی ډیر مشکل پسند اوزرزری واقع شوی و، اوله‌بل لوری به‌دنجلیو پلرو او میندو هم له دی ځلمی څخه خپل ځانونه ژغورلو ولی چه‌په‌همغه اوله‌ورځ کښی‌چه (مجید) هغی سپین‌سری ښځی سره په‌دی موضوع کښی خبری کولی نورو پرد یو ښځو ترشا دده ګردی خبری (چه دخپلی‌مفروضی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې داوصافو په نسبت سره ئې بیانولې) واوریدلې اوهغه ئې لکه چه دښځو عادت دی زرتر زره په کلي او کور کښې خبرې کړلې په سر ددې دا متواتر انکار ، اومخ گرزول د (مجید) دهر رازې ښې او ښائسته نجنې دقبلولو څخه داخبر لا تینګه کړه چه (مجید) لویې کوی اوپه خلقو مسخرې جوړوی ، اوکه نه داسې ښځه چه یدې صفت سره ئې ستائې چیرته پیدا کیږی .

لکه چه ښځو بهیخبلو منځو کښې ویل ، اودا خبرې ئې خوله په خوله کوڅه په کوڅه بلکه تردیره لرې ځایو پورې رسولې وی ، (مجید) هغه سپین سرې ښځې ته ویلې و :

زه داسې ښځه اړوم چه ماسره په خوشحالۍ ، اوخپګان کښې تل ملګرې وی ، په ژوندون کښې همیشه مرستې راسره کوی صبا اوبیګا زما پخدمت کښې لګیا وی ، زما زړه له هره حیثه ښه ساتې زما په کور اوورور باندې فهم لرنه لرې زما دغمو او اندیښنو په لرې کولو کښې تل ډیر زیات زیار باسې . اودخپلې مهر بانۍ او عواطفو په غیږ کښې مې تل روزوی ...

له دې راز خبرو څخه به ئې زیات ویل اوډیرې نورې خبرې ئې هم لکه چه دښځو عادت دی په دې خبرو پسې له خپلو ځانو څخه جوړې کړې وې چه (مجید) له هغو ځنې هیڅ خبرهم نه و پهر تقدیر سره ګویا چه (مجید) دخپلې ښځې په غوره کولو او انتخابولو کښې دیو مخصوص ذوق لرونکې دی چه د نورو خلقو له فکر و ځنې جلا دی .

دا مطلب زر ترزره ښکاره شو ولې چه هغې سپین سرې ده ته خبر ورکړ او چه یوه ښه جلۍ مې درته پیدا کړې ده ، او وروسته له هغه ئې ګرده قصه ده ته په ډیر شور اوزور سره وویله

(c) ketabton.com: The Digital Library

« داسې نجلۍ ده چه مخ ئې لکه دخور لمبې سپوږمۍ او دواړه غټې غټې سترګې ئې تورې ناغه دارې، او تورې نرۍ کبزې وروځې ئې لېندې، او تور بانه ئې لکه تېره غشي او سم قد ئې لکه سرو، او سپين غاښونه ئې د نور د ګلي په شانې، او دواړه شونډې ئې سرې لکه عناب، او ... او بلار ئې هم ښه‌من دی .

(مجيد) په تلپواز سره‌ددې سپين سرې ښځې له خولې ځينې خبرې اخيستې وئې ويل:

« مورکې ! داسې نجلۍ زما په کار نه‌ده »

سپين سرې ښځه له خوراتعجبه په‌چيغو ګډه شوه ، ولې چه داسې انتظارئې نه‌درلودلو چه له (مجيد) ځنې به‌داسې پېغې شته منې نجلۍ په مقابل کښې داسې ځواب واورې او اوس ئې چه داخبره دده له خولې اروېدلې هم ده، بيائې هم يقين ور بانه‌دی نه راځي چه يو داسې حاجتمن مجرد ښکلې ځلمي ، دداسې يوې ښکلې ګلالۍ نجلۍ په مقابل کښې داسې يوه خبره وکړي ...

لږ څه‌وخت تېر نه‌و چه‌د (مجيد) اصرار اووينا و دا ښځه په‌اصلي مطلب باندې وپوهوله او ورو سته له هغه‌څخه‌هغه سپين سرې ښځه دهغې نجلۍ په‌لټولو کښې ولوېده چه (مجيد) غوښته.

اوس نو ښائي چه موږ و ګورو چه د (مجيد) ددې مخ آړولو سبب څه‌شي و؟!...
(مجيد) په‌تل فکر کاوه که له‌يوې ښه منې کورنۍ څخه دې ښځه وکړي نو نه يوازې دده‌په‌واده کښې ډېرې پيسې خرڅيږي بلکه‌تل به‌په‌هغه باندې دده ډېر لګتونه‌کيږي او ويلې به‌ئې چه‌په ځای کښې به له‌يوه پلوه‌زه و نښم کولای چه خپل هغه پوروونه چه په‌ما باندې زما د خواخوږې مور درنځو رې، او د ګور، او کفن په‌وجه سره پراته دي ادا کړم، او له‌بل لوري زما د ورور (حميد) په‌تعليما تو کښې ډيرې دنشتوالي په‌سبب سره‌ډېل او معطلي پېښيږي، او دهغه تعليمات ناتمامه پاتې کيږي چه دا دواړه کارونه ښه نه‌دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو! (مجید) په غوښته چه په ده باندی تر ډیره وخته پوری دخلقو پوروی، ولی چه دا خبره د ده دبی اعتباری او سپکوالی سبب کیده، او هم ئی په دی خبره باندی اورېنه‌وه چه وروړګی دتحصیل له سعادت څخه وروسته لدی څخه چه څو کلونه ئی زیار او زحمت په ځان باندی اخیستی دی بی نصیبه پاتی شی، او په دی وخت کښی، دخپل ځان، او دخپل ورور دخوراك، او پوښاك او دخپل کور د استظاه لپاره مجبوروه چه خپل کور هم ودان کړی . . . نوځکه ده دګرد وامورو غیر لدی څخه په بل صورت سرته‌توانی نه‌شوی پیدا کولی چه دی په یوه عاجزه کورنی کښی ورننوزی او له هغې [illegible] وه ښائسته، او پیمخی، او تعلیمیافته نجلی ځان ته واده کړی .

[illegible]ته ئی کار سم شو . او هغی یو ډی ده ته د ده په زړه پوری یوه نجلی پیدا کړه او دوه دری هفتی نه وی تیری شوی چه ګرد و کارو ده په زړه پوری صورت ونیولو او په دی کچنی کورنی باندی چه عبارت واله دوه یتیمانو وروڼو څخه یوه ښه ښائسته او ګلالی او تعلیمیافته نجلی هم زیاته سوله چه دهغی ساری په هغی سیمه کښی لږ پیدا کیدلو . . . او دا کور چه تر اوسه پوری دیوه قبرستان په منزله ټپ اوتیاره ښکاریده، اوس د ګلستان په شانی ښائسته شوی او یو نوی رنګ او رونق ئی پیدا کړی دی . . .

یعنی (مجید) واده وکولو او متاهل شو . او خپله ښځه ئی کورته راوستله .

او ددوی په ژوندون کښی نوی یوه دوره شروع شوله . له سرګردانی او پریشانی څخه ګرد خلاص شول دښځی له مخی به (چی له پخوا څخه چه ډیر کله به هیڅ نه راتلو . او که راتلو به هم فقط دخوب په وخت کښی به‌و) رراوډیر په وختی کورته راتلو . او درخصتی او دتعطیل په ورځو کښی به هم له صباحی تر ماښامه پوری په کور کښی ناست و . که رښتیا ووایاشی ګویا چه اوس (مجید) د ژوندانه په خوند باندی وپوهیدلو چه له خپلی پیمخی ښځی سره ئی چه نوم ئی (حبیبه) و، ناسته او ولاړه او خبری اتری کولی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۷

خاورم تورک

اگر که (حمید) دخپل دتحصیل اوتعلیم په کاروکښ بخت او مصروف و، مګر د (حبیبی) راتګ دهغه په ژوندون کښ هم بی اثره نه و.

لکه چه ښځه د خداوند تعالی دیو لوی نعمت او رحمت په منزله ده چه هرچیری پښه کیږدی اولاس ئی ورسیږی هلته سعادت اوآرامی او هوسائی پیدا اوډژوندون خوند ځرګندیږی ! . . .

(حمید) دخپلی موردمړه کیدوځخه راپسی دآرامی اودهوسائی مخ نه وه لیدلی. ولی همداچه (حبیبه) ددوی په کور کښ ننوته دده هم له بدبختی اورنځ او تکلیف ځنی نجات بیا مونده.

که رښتیا وو یل شی ګو یاچه دادواړه ورونه سره دیمخی (حبیبه) په خپل خونده ور ژوندون نوی ورګډه شوی دی. اوخپله هغه پخوانی بدبختی اوسرګردانی ئی بالکل له خاطره بهر کړیده . . .

مګر دی سره به څوک څه وکړی شی چه روزګارهیڅ یوشی پخپل حال باندی په قرار نه پریږدی، اوخوشبختی او بدبختی دواړه لکه ژمی اوودی او پسرلی اوخزان غوندی یله پسی زمونږ په ژوندون کښ ځرګندیږی اوهرشی اوهرڅیز زر ترزره دتغیراوتبدیل په معرض کښ واقع کیږی . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید ـ حمید ـ حبیبه) درې واړه یوه کچنی کورنی سره ګرځیدلې دي . اودوی ډېر په ډیره خوشحالی اوهوسائی سره شپې اوورځې تېره وي .

دورځې له خوا (مجید) خپلې نوکرۍ ته ځي . او (حمید) خپل کتابونه تر تخرګ لاندې نیولې مکتب ته درومي . او (حبیبه) ددوی دوتلوڅخه وروسته په جارو کولو اود لوښیو په وینځلو او په ګنډلو او پخلي اونورد کورنی کارو باندی لګیا کیږي . .

دیګا له اوری (مجید اوحمید) وختی کورته بیرته ورګرځی او په مجرد د ننوتلو په کور کښې د هغې دانتظام او ښائست څخه خوشحالیږي او بیا درې واړه سره یوځای دغه چای په څښلو باندې (چه عین ددوی دراتګ په وخت کښې ئې او به تیاری څوښیدلې وي او سمدلاسه دمیزی) مشغولیږي او وروسته له اداء کولو دماښام دمانځه درې واړه سره یوځای په یوه میز باندې ډوډی په خوړلو باندې پیل کوي. اویو له بله سره په عین خوراک کښې خوږې خوږې خبرې اواترې هم کوي . وروسته له ډوډی خوړلو او چای څښلو څخه درې واړه دماسختن لمونځ اداء کوي او وروسته له هغه به (حمید) له خپل ورور او وریندارې سره خدای پامانې کړي خپلې بلې خونې ته تلو اوهلته به ئې دخوب تر وخته پوري خپل سبقونه اودرسونه ضبطول ، اوبیابه ویده کیدلو .

پوهان وائي : هرچیري چه عشق اوهوسائي وی هلته به سعادت اوآرامی هم وي .

نو له همدې جهته وچه دوی درې واړه و یوبل په ډیره مینه اومحبت سره ژوندون اوګذران کاوه . اویو له بل څخه بیحده اوبې اندازې خوشحال اوخوښ وو . اوداورځې اوشپې به ئې په ډیره هوسائی اوآرامی سره تیره ولې .

(مجید) له خپلې ښځې سره له حده زیاته مینه او محبت کاوه . اوله خپل کچنی ورور (حمید) سره به ئې هم تل شفقت اومحبت کولو . اودوی دواړو به هم په ډیر احترام اومحبت سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید) ته کتلو او دده داوامر اوداشارو په ځای راوړلو کښې به ئې زیار و یستلو . په تیره بیا (حمید) به د ډېر خپل مشر ورور دومره تابعدار ی کوله چه تقریبا د عبادت منزل ته ئې ډېره نژدې وه .

ولې چه (مجید) نه یوازې دده ښاغلی مشرورور و ، بلکه د شفقت او دمرحمت له لوری ده ته د مشفق ، او مهربان پلار په ځای و . نو (حمید) به هم د خپل د (مجید) مشر ورور دوه غبرگی تعظیم اوتکریم کاوه اود خپل د ورور له خاطره به ئې د خپلې ورینداری هم ډېر عزت او احترام کاوه او د دی د گردو خدمتونو اواوامرو په ځای راوړلو کښې به ئې هم زیار و یستلو ، او بالمقابل دده ورینداری به هم ده ته په ډېرنه سترگه کتل ، اوهغه لازمه خدمتونه چه ښائسی یوه گرانه ورینداری ئې خپل لیورته وکړی دهغه به ئې په ډېراخلاص اومحبت سره په ځای راوړل .

لنډه داچه هغو دری واړو به یو له بله داسی مینه ، اومحبت سره کاوه چه له وراخخه د یو وجود په منزله په نظر راتلل ، اوهرچاچه د دوی داگرمجوشی ، اوگډلون ، او لورینه لید له،نو دا به ئې په خیال کښې راوړه او ، چه‌دادری سره په دری بدنوکښې یوه ساه او یوروح لری .

پنځم ټوک

هرکله چه د امتحان وخت نژدې کېدو . نو (حمید) به د ورځې له مخې په کورکښې پاتې کېده ، او خپل سبقونه به ئې تکرار ، او گردانول . ترڅوچه خپل ځان د طب امتحان ورکولو ته سنبال کړی .

(حبیبه) به هم د خپلو کارودیه سررسولوڅخه وروسته د وزگاری په وخت کښې یوه‌نیمه شیبه د ده‌خونې ته ورتلله ددی خوا ، اودهغې خوا خبری به‌ئې کولې . او چټې چټې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندېده، او خوار (حمید) به‌ګی له کاره ایسته. کله به ګی د ده په کتابو کښې لاس وهلو او د هغو پاڼی به ئې ددی خوا، هغې خوا آړه ولې، او ځکه سو نو ته په‌خبر کېده کله به ئې هغه‌فنی اسبابو ته چه هیڅ د ضرورت پوره کولو لپاره موجود وه، ورځینی پتول پاڼی ورځینی تېښتول.
...یسی‌منډی وهلی، او خپل اسباب به ګی بیرته ورځینی اخیستو، او بیا به په‌خپل کار بانډی مصروفېدو. مګر (حبیبه) به بیا ورتله، او په هغو اوبو به ګی لاس پوری کاوه، او د (حمید) له پخسو لوځینی به‌ګی لاس نه آخیستلو.

د پر ځلی به د اسی هم پېښېده چه (حمید) به ددی د تو تو دلاسه په‌قهر کېده مګر دده دی قهر به هیڅ یو اثر په (حبیبه) بانډی نه کاوه، بلکه هغه به لا خوشحالېده، او دده ګنځاو، او د قهر په مقابل کښې به کټ کټ خندېده، او تیغ تیغ به ئې ورته کتل، لنډه دا چه ...می ځوانی پیمځی‌ښځی به سره له عصبانیت، او خپه کېدلو د (حمید) همغسی سپین‌ستر ګنیا کو له

ځکه چه د ځوانی ښځی روح کټ‌مټ لکه یو زړه وړو ز کی ښائسته بوزا غونډی دی، او همغسی چه بوراځان په راز راز ګلانو بانډی مینی، او له یوځنی پاڅیدلی، په بل بانډی کینی همداشانی ځوانی ښځی هم که څه قید، او بست و ربانډی‌نه وی او پخپل‌سر آزاده وی همدا رنګی کار و نه به کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۱

(حبیبه) به هم تل د (حمید) په شاؤخوا کښې د بورا په شان ګرځېده، او د (حمید) د معاشرت، او له ناستې و لاړې څخه به زیاته محظوظه، او خوشحالېده، او همیشه به ئې زیار ویستلو چه د (حمید) سترګې ځانته وراوړې.

همدا چه (حبیبې) به لیدلو چه (حمید) د کتابو په مطالعه کښې ډوب دی او یخپلو سبقو کښې مشغولتیا لري، نو له حده زیاته به خپه کېده، او ددې په کلمو کښې به چاړه ګرځېده، او داسې ئې پېژنده کښې سنجوله چه یا څېز ی، او د (حمید) ګرد کتابونه او اسبابونه په یوتنا ره کښې واچوي، او وئې سوځي چه دی ولې دې ته نه ګوري او دې سره خبرې نه کوي چه تل خپلو کتابو ته ګوري، او په هغه لیک، او لوستو باندې مشغول دی.

په رښتیا سره ښې او پیمخې ښځې ګردې همداسې عادت لري چه غواړي نور کسان ټول هغه شیان چه غیر له دوی څخه وي، ایسته وغورځوي، او هیڅ ورته و نه ګوري، او فقط همدې ته ګوري، او تل دوي سره ښائي چه مشغولتیا ولري.

(حبیبه) هم به همدې عمومي حس کښې اخته وه. دوره ئې خو ځلې د (حمید) خونې ته ورتله، او هغه به ئې له کاره ایسته، او نه ئې پرېښوده چه خپل مقصد ته ورسېږي.

هر کله به چه (حمید) غوښته چه دا په قرار، او د لاسره له خپل ځانه لرې کړي هم نه کېده، او که خپه کېده هم څه فائده ورځنې نه مرتبېده، او که په قهرېده هم به هغې پیمخې ښځې باندې دده قهر کوم اثر نه آچاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهمدې جهته دی چه اروپائیان وائی: (ښځې د نارینو په نسبت لکه سیوری داهوول دی، که نارینه له ښځې ځنې وتښتي؛ نو هغه هم له ده سره روانه وي، او نه ترې جلا کیږي).

نو هر کله چه (حبیبه) به د (حمید) دا بې پروائي، او بې اعتنائي ته کتل، ډیر خپلې سپین سترګې کښې به ئې لا زیاتوب کاوه، او دوه ځې ډیر ساعتونه به ئې له ده سره دده په خونه کښې په همدې لوبو او ټوکو سره تیرول.

دا تمام باید وویل شي چه د (حبیبې) په زړه کښې یوه خاشه د بې وفائي او د خیانت نیه د خیل دمیړه (مجید) په نسبت سره نه وه، او له خپل میړه سره ئې بې نهایته اخلاص، او محبت درلود او په ده باندې ډیره رښیره او مهربانه وه. ار په دې اندازه سره ئې د خپل میړه اطاعت، او تابعداري کوله چه له وراتنه زیاد عبادت په منزله ښکاریده. له بل اوري دا هم له هر د حینه شا کړه وه، او هرشي ورته رسیده، او له خپلې ناستې او ملاستې څخه ئې هم څه شکایت نه درلو.

نو بیائې له (حمید) څخه څه غوښتل؟..

(حمید) ددې په نظر کښې داسې خوږ او محبوب و، لکه د دې ورور، او داسې مینه او محبت ئې ورسره کاوه، لکه چه یوه خواخوږې خور ئې له خپل ورور سره کوي.

او دا یو معمولي کار دی. هوښیارانو ویلي دي:

« ددوو ځوانانو زوج، دیو او بل په نژدیکت کښې د آشنائي تادا وزدی.

نو هر کله چه د آشنائي تخم دزړه په منځ کښې زرغون شي، له هغه څخه د دوستي داسې نهال شین کیږي چه پای ئې معلوم نه وي، بنائې چه داد دوستي نهال یو ه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۳

ورځ دعشق میوه وئیسی. او ممکنه ده چه په هغه د ومینیو ورځو کښې له بې پروائی او تندی ځنې وچ شی، او ډیر ذاسی هم پیښیږي، چه د دنیا حوادث هغه لهستی ځخه و باسی دا دژوندن یوه بانه ده چه هیڅوك دهغی له دقائقو ځخه خبر نه دی.»

(حبیبه) او (حمید) هم په اول سبق یو بل سره آشنایان و. مګر اوس ددوی آشنائی د دوستی تر مرتبی پوری رسیدلی ده. او داهم یو معمولی شی دی او چندانی په خپلوی کښې مهم نه ګڼله شی.

شپږم ټوك

یوه ورځ (حمید) پخپل ګورکښې سبق ویل وچه له بانډی ځخه یو غږ د ده غوږ وته ورسیدو. چه غوږئی ونیولو وائی وریدلو چه ورونی (محبـبد) له خپلی ښځی سره په زغرده سره سختی خبری کوی او په یوه کوټه کښې موضوع هغی ته سرزنښت ورکوی.

داموضوع کومه اویه خبره نه وه. یوه معمولی خبره وه چه ښځه او میړه په هغه کښې سره نښتی و. دا رازی لنډی جګړی هرکله دښځو او دمیړو په منځ کښې پیښیږی.

په ریښتیا سره دارازی جګړی کټ مټ دهغی مالګی یا ترشی په منزله دی چه په کټو کښې ئی اچوی یائی د کوندر ی په خوا کښې ایږدی ترڅو چه ذائقی ته ئی تغیر ورکړی او اشتهائی زیاته کاندی.

ولی چه یو رازی ژوندون اګرکه په هوسائی او عاشقی سره هم تیریږی سړی ژوبله وی. صاف او شفاف آسمان اګرکه ښه ښکاری، مګر که ډیر وخت هغسی پاتی شی، د خپګان سبب ګرزی دښځو او دمیړو منی په ژوندون کښې مختصری جګړی داسی دی لکه په آسمان کښې وریځ چه کله کله د آسمان او لمرا و دستوریو مخ پټوی، او وروسته له هغه ځنی دلمرا و سپوږمی او ستوریو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه وړونکی او ځلا ندی شعلی په تاك شنه او ر و ښا نه آ سما ن کښی ډیری ښی ښکاریږی ، او زړه ونوته سروراوسترګوته نور بښی ، همدا رازی دوستی اومحبت هم وروسته له کمکی جګړه وخخه لاتو دیږی اوزیات خوږیږی .

خیر له دی برخی ځخه تیر یږ و :

د (حمید) ترډیرو ورځو پوری غوږ ونه بریدل او د دوی طبیعتو او خو یونه به متوجه و مګر دخپل ورور او ورینداری په منځ کښی ئی پرته له مینی او محبت او خوږ و وینا ؤځخه بل هیڅ شی نه آوریده . مګر دا ا ځلی دی چه ددوی په منځ کښی جګړه پیښه شوی ده او (حبیبی) ته د رګرده ری .

هر کله چه (حمید) د (حبیبی) دا سر زنښت و او ریده چه پله پسی دده ور ور هغی ته ور کو لو . نو یو عجیب ا حسا س او ز ړ ه خو ږ ی دد ته د (حبیبی) په نسبت سره پیدا شو .

یو ناځاپه به دده په زړه کښی داخبره تیره شوه چه له خپله کوره و تلی زرتر زره دی جګړی ته خاتمه ورکړی . . . نو له خپله ځایه پاځېدلو . . . . بیا بیرته یخپل ځای کیناستلو . . . او فکرئی کولو . . .

یخوامووبل چه (حمید) دخپل مشر ورور (مجید) ډیر تعظیم اوتکریم کاوه اودده په زړه کښی ډیر خوږوه . نواوس به و ګورو چه په د ی شیبه کښی د ی د خپلی خو نی په ګوښه کښی یواځی ناست دی په څه فکرو کښی ډوب تللی دی ؟ ! . . .

دده دزړه په منځ کښی یو پټ احساس او یوی نا معلومی مینی ځای نیولی و .

ښائی چه یخپله دی به هم له دی احساسه تراو سه پوری خبر نه و . ا و که کله به ئی دهغی نښی هم یخپل وجود کښی لیدلی ځان به ئی په هغه باندی نه پوهو لو ا و د هغی په مخ کښی به ئی پرده ا چوله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یې احساس څه شی و ؟

ذی په ذی پاندی نه پوهیدو ! یا ګی نه غوښته چه ور باندی وپو هیږ ی ! یا ګی نشو ای کولای چه پری و پوهیږی !.

دا مهم او یې احساس چه مونږ هم تراوسه پوری د هغه په کیفیت باندی خبر نه یو دعشق اود اضطراب ځنی یوه مخلوطه وه .

دعشق اوداضطراب په معنی باندی پدی ځای کښی و نه پوهیدو ؟

عشق دخیل دهغه مشرورور په نسبت چه پد ه باندی ګی ډیرحقونه لرلو اودده په حق کښی دیوه مهربان پلار په ځای واودده دژوندون ګرد لوازم اوضروریات ګی برابرولو .

اوپو داسی ورورګی و چه له خپلی ګټی سره ګی دده د سعادت، اود هوسائی ګرد لوازم مهیا کړی و نوځرنګه به وشی چه د یوهسی ورور په نسبت به عشق ،او مینه نه لری ؟ . . .

دابرخه تر یوحده پوری ډیره ښه ښکاره ، او ر وښانه شواه . نود اضطراب په نسبت څه وائی چه دده دپریشانی سبب څه شی و ؟ . . .

تیاره ټکی همدادی چه تراوسه نه (حمید) ته څرګند شوی دی ، اونه مونږ وربا ندی پوهیږو ! . . .

(حمید) لـه خوورځی پخوا په دی موضوع کښی خبر شوی و چه (حبیبه) له خالصی دوستی څخه پرته بل یو نږی احساس هم لری .

په اوله ورځ کښی چه دی خبری ته ګی فهم وشو، نو په ځان وریږ دیده، اوډیر زیات پریشان شو.

دوهمه ورځ کښی ګی د خو را خپګان ،او پریشانی له لاسه د خپلی خونی ور، له دننه څخه خوا ځنځیر کړلو ، اود خونی په یوه ګوښه کښی کیناستلو ، اوډیر زیات ئی وژړلو .

دریمه ورځ چه (حبیبه) دده خونی ته ورننوتله ، او دواړه سره مخامخ شول نو (حمید)

ــ لاسه پاڅېدلی په قهر، او کنځلو سره ګلی هغه له خپله کوره وایستله، او ورګی بیا خپل ځان پسې مخنځیر کړلو.

څلورمه ورځ ګېډ له کوره ووت، او ترتیر ماښام پورې بېرته خپل ځای ته رانه غی.

پنځمه ورځ د سردردی په بهانه په خپل چپرکټ پاڅېدی و غږېداو، او په بسترتن کښې ئې ځان پټ کړلو مګر (حبیبه) د ده له خواځخه نه اړی کېدله، او تل به ئې د مرض د کیفیت پوښتنه‌تری کوله، او راز راز دواوی به ئې ورته راوړلې، او دده به خو نه کښې به ئې په زور ور تویولی.

شپږمه ورځ د (حمید) په خیال کښې داخبره ټینګه شوه چه د ی پخپل ځان باندی غالب شوی دی، او دده دزړه قبضه دده په لاس کښې ده، مګر لږ څه شېبه وروسته بیا پرېشانی غالبه ورباندی وکړله.

په دغه ورځ بیا دده دوروره، او دورېنداری په منځ کښې څه جګړه پېښه شوه، نودی چه ددی ځکری په وخت کښې دخپلی خونې په کنج کښې ناست و په پوځور فکر کښې پرېوتلی، او وروسته له هغه ئې رغوښتلو چه دباندی ووزی دخپل ورور په مقابل کښې د(حبیبی)طرفداری، او حمایت وکړی. په دی خیال کښې ئې یوڅو پلونه هم دوره په اوری واخیستل، مګر وجود ئې ناڅاپه وریږدېده، او د رپږدېدلو په واسطه وچ کلک پخپل ځای کښې پاتې شو.

دده په زړه کښې داخبره تېره شوه چه هر کله دده دورور (حبیبی) غوندی پوی ښځکلی او پېمخی ښځی سره هره ورځ جنګ وی، نودی ښه سړی نه دی، په همدی واسطه دده په زړه کښې د (مجید) په نسبت لږ څه تنفر هم پیدا شو.

داید، او شوم احساس لمړی ځلی دی چه د(حمید) په زړه کښې دخپل ورور په نسبت وګرزېدو مګر دخوښی ځای دی چه داید احساس زر دهغه له زړه څخه ووت، او بیالی چه لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اثر به ئې پاتې وي . مګر هغه اثردو مره لږ ، او نا څيزه و چه له هغه څخه هيڅ ويره او انديښنه نه کيده .

بهر تقدير سره د (حميد) دا خيال وکړ لو چه بايده دي له کوره ووځي که د (حبيبې) مرسته و نه کوي نو دخپل ورور مرسته خو به وکړي .

چه څر ڼګه دا خيال دده په زړه کښې تير شو ، زړه ئې په غر ځنګ شو ، او په ټول بدن کښې ئې دګوزڼ وهلو په شاني ويږ دل پيداشو . لنډه دا چه (حميد) له ډير فکر وهلو ، او دريدلو څخه آخر په تنګ شو ، او له کوره ووت مګر دده له وتلو سره جفت جګړه هم پای ته رسيدلې وه .

دده ورور له کوره بهر ووت ، او (حبيبه) له ژړا څخه خوځ ځوځ دده په خونه کښې ننوته .

هغه (حبيبه) چه چپ له دغې ورځې څخه بهره وزخ د (حميد) په خونه کښې په خندا ، او اکارو سره ننوتله ، او هيڅ کله به ددې وچولی تريو ، او خوله به ګی پته نه وه . نن او ل ځلی دی چه په ژړا سره ننوتله ، اودده دو رور له لاسه ئې پټی کولی ، او اوښکې به ئې له سترګو څخه تو يولې .

(حميد) چه دا وضعيت ته وکتلو ٨ څاپه ئې ګه ، او آسمان ورباندې وڅر خيدلو ، او بې اختياره له خپل ځای څخه پا څيدلی ، ددې په دلاسا کولو باندې ئې پيل وکړ لو ، او سرګی چه دده دچيرکتې په بازو باندې ايښی و پورته کړ او .

په عين همدې وخت کښې دده په وجود کښې يو سخت ريږ دل ، او ارتعاش پيدا شو ، او يوی مرموزی قوی به دی د (حبيبې) په لوری کش کاوه .

همغه قوه چه له ډيرې مودې څخه دده دروح په ټپ تياره کښې پټه وه چه او س ناڅاپه څرګنده شوی ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوړی و نشوی کولای چه مقاومت وکړی . خپل لاسونه ئی ددی له مخ ، او سر خپه ګرزول . ځکه چه پوسور انکار دده په زړه کښې بل دی ، اختیار ئې له لاسه و ووت او خپل سرئی شکته کړی په ریښرد بدا او اضطراب سره ئی مخی کړ اله .

او پخپل ځان باندی پوه نشو . یوه سخته لړزه او رعشه دده په اندامو کښې اوېدلی وه .

په همغه حال کښې ئی احساس وکړلو چه (حبیبی) خپل ځان له دی خخه په همه خوا کش کړلو او حال دا و چه دا نه ده پوهیدلی . ځکه چه دهغی په وجود کښې هم د (حمید) له لاس وروړلو ځخه همداسی یوه لړزه او ارتعاش پیدا شوی و . او له دی جهته بی اختیاره د تشنج په حالت کښې له خپل ځایه هغې خواته غورزیدلی و .

دوا ړه هك پك او حیران او ساختلی سره ناست و . (حمید) یوه خوا او (حبیبه) بله خوا په دوه قدمه لری فاصله کښې ولاړ او هغه ناسته وه .

داچوپیدا او حیرانیا تر ډیره وخته پوری و زغلیدله . ترڅو چه (حبیبه) له خپل ځایه پاڅیده او د وره په لوری روانه شوله . او (حمید) له خپل ځایه هیڅ ونه خوزیده او هیڅ ئی ونه ویل .

یو ساعت وروسته که څوك د (حمید) دخونی له خوا څخه تیریدی نو ددده د زړا غږ به ئی هرومرو آوریده .

دانو ولی ژړل؟ او علت ئی څه شی و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوم ټوك

دشپې له نيمې (مجيد) له نورو شپو څخه په وخت کور ته ورسيدو . او برابر د خپل ورور خونې ته ننووت (حبيبه) په خپله خونه کښې په يوه کار باندې بخته وه . د وى دواړو ورونو ترديره وخته پورې پخپل منځ کښې خبرې او اترې سره کولې .

(مجيد) دهغې جګړې په نسبت ډير خپه ، او پښيمانه و .

په پاى کښې دواړه ورونه په اتفاق سره د (حبيبه) د خونې خواته ور غلل، ورته ولاړل و . دژړا غږ ئې دخونې له منځه آوريدو .

همدا چه (حبيبه) دخپل دميړه اوليوره په ور تګ باندې وپو هيدله ، په تلوار سره ئې دروازه پرانيستله، اوښکې ئې له خپلو سترګو څخه پاکې کړې، او خپل اضطراب، اوپريشانى ئې هم په خوشحالې سره بدله کړه ، او د(مجيد) ترڅنګه داسې کيناستله، چه هيڅ پوښي ددوى په منځ کښې نه وى پيښې شوى .

په دې شپه هم لکه نورې شپې دې کچنې کورنى په ګډه سره ډوډى وخوړله او ، چاى ئې وڅکولو ، اولمونځ ئې اداکړلو، او بنى بنى خبرې، او مجلسونه ئې سره وکول .مګر دتيارى يو پټ عامل ددوى په منځ کښې دانبى ورځې، اوشپې ترتهديدلاندې نيولې وى .

اصلى خبره موپريښوده ، اوپه بله خوالاړو:

ومولېکل چه (مجيد) په خپل هغه کار چه (حبيبه)غوندې يوى ښکلې تابعدارى باوفا ښځې سره ئې جنګ کړى و ، سخت پښيما نه و ، او له همدى جهته ئې (حبيبه) ته ډيره دلاسا ئې ورکړله، اوعذرئې ورځنې وغوښتلو نو نه دې سببه (حبيبه) هم له زړه دده سره پخولاشوه ، او (مجيد) ددې خپلې بدخوئى دجبران دپاره يوه جوړه ډيرا علې بوټان (حبيبه)ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بازاره په گران قیمت سره واخیستلو، چه دهغوبوتانو له پښوکولو څخه وروسته (حبیبه) په دې اندازې سره خوشحاله شوه، چه گڼه هیڅ ګلی نه وژړلی، او هیڅکله نه وه خپه شوې او س راشه چه وګورو چه په دې ورځو کښې په (حمید) باندې څه تیریږي؟

(حمید) خوار له هغې ورځې څخه راپیسې یو نوی شی پخیال وجود کښې لیده، او یو بل ژور احساس ددهٔ په زړه کښې د (حبیبه) په نسبت پیداشوی و، چه دې دهغه له نوم څخه خبر نه و.

فقط د ومره پوهیده چه د (حبیبه) د ننږدې کیدلو په وخت، او د (حبیبه) دغږ د آوریدلو په ساعت کښې، او د (حبیبه) په خیال کښې راتلو ځنې، بې اندازې نشاط، او محظوظیت، او خوشحالي ورته پیښیږي، او لدې شیانو ځنې دده په زړه کښې غورځنګ، او په روح کښې ئې دآلوتلو علامې پیدا کیږي.

هر کله چه هغه له دې څخه زیات بل شی پخپل وجود کښې نه لیدلو، او هم نه پوهید و چه څه وکړي؟ نو چوپ به و.

ورو ورو داسکوت، او چوپیدائې په حیرت، او حیرانتیا باندې بدله شوه.

وروسته له هغه به دیرې ورځې د خپلې خونې په یوه کنج کښې گوښې ناست و، او ترې ترې به ئې یو لورې، او بل لورې ته کتل.

د دوه میاشتو ورځو کښې به (حمید) له دې خپل حالت ځنې په تعجب کښې وه، او ترا به ئې ورځنې خوږ اه. ولې په تدریج سره ئې داترا خوږ ل، او تعجب هم ورک شو، او هر څیری به لکه یو بت غوندې وچ کلک ناست، او تیه تیه به ئې یو خواته کتل.

اخوه داچه په دې روحې بحران باندې یوه هفته مبتلا و.

یوه هفته تیره شوه، دده دروحې بحران دوره تمامه شوه، او هغه پټ اور چه په دوه میاشتو کښې شعله ئې اوحته شوې وه دمیده زیاتید و، او تودښت ئې ساعت په ساعت ډیر یدو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نواوس یوه شو چه دی عاشق شوی دی ، او په یوی داسی اوئی بلا اخته شوی دی چه هر سرئی غم دی ، او په داسی یوه تیه تیاره کښی پروت دی چه « پاڅئی تری ورك دی » او یاد ښښتانه دمتل سره برابر داسی یوځای کښی ولاړ دی چه « دی خوا نه ئی گړنگ او هغی خوا نه ئی پړانگ دی . که دی دخپلی عاشقی درد دوا کوی برسیره په دی چه دد نیا شرمندگی او رسوائی او دعقبی باز خواست ورته ښښیدونکی دی گویا دی له خپل مهربان ، او ښاغلی مشر ورور سره (چه کټ مټ دده دپلار په منزله دی) یوخورا لوی خیانت هم کوی ، او که دی فکر ، او تصور یسی بالکل ونه گرزی په زړه کښی ئی د (حبیبه) دعشق داسی کاری غیشی لگیدلی دی چه دهغه ایستل فقط د (حبیبه) دناز کی گوتی کار دی ، او دهغه پرهار علاج فقط د(حبیبه) وصال دی ، اوبس .

کوم وخت بچه (حمید) د خپل ورور دشفقت ، او دمرحمت ، اود پالنی ، اودمهربانی مراتب پخیال زړه کښی گرزول ، اوچه بیا به ئی دخپلی عاشقی ددی نوی درد تصور کاوه نو دنیا به وربا ندی گرده تاویده ، او خرخیده ، او ویښتان به ئی زیگه شول اوجگ به دریدل ، اومصمم کیده به چه بایده دی داچتی فکر ، او داشیطانی حرکت چه دده دمشر ورور په نسبت خورا در وند خیانت دی هرو مرو پریږدی .

او هرځله ئی چه د (حبیبه) ملاحت او لطافت ، اوحسن ، اوکرشمی ، او دهغی عشق ، اومحبت په تصور کښی ورتلو ، نولیده به ئی چه له دی ځنی هم رغیده نشته نو رار زار به ئی ژړل او غټی غټی اوښکی به ئی له سترگو څخه بهیدلی ، او ویل به ئی چه خدایا اخه بلا دی را باندی اورولی ، اوخه سخت تندر دی را باندی غرزولی دی .

خدایا استا دخپل حبیب په لحاظ ، او خاطر سره یا زما زړه د (حبیبه) له عشق ، او مینی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه خلاص کړی، یا زما ساه را څخه واخلی، او په شرموسی مه شرموی، او دنیا غلی (مجید خان) په مقابل کښی می خیانت کاره، او متجاوز مه ګرزوی.

سره له دا سی راز نارو او سورو د (حبیبه) محبت، او عشق ده باندی لا زیاتیده، او د هغی د مینی لمبه دده په ګرد وجود کښی بلیده، او تل به ئی ستر ګی دوره په لوری ختلی وی چه دیوی حوا، او بلی خوا تیریده و په وخت کښی ئی تل وینی، او غوږ به ئی ددی د غږ د اوریدو دپاره نیولی و، او خیلی سوګمی به ئی رانیکودلی چه ممکنه ده دهغی خوشبوئی ئی ترسوګمو شی، او ډیر ځلی به دی په (حبیبه) پسی همغسی زغاست لکه چه (حبیبه) پخوا په دده پسی تله او راتله، او څو واره ئی ګومه موضوع پیدا کړی هغی سره به ئی خبری او تو فی کولی.

او په عین هغه حال کښی چه دده حرکات به له خبرو، او څلو څخه متجاوز کیدو ته نږدی کیدل، زر تر زره به ئی د (مجید) خبره په مخ کښی ... او له لاس و پښو لوځلی به لری کیده او د ورور ولی وظیفی به دهان په ژبه ورته ویله ... ی (حمیده) داچتی خیالونه چه ددا ... ر عقبی د خرابوی، او تازما خوا خوږی ورور یمخ کښی شرموی، له سر څخه و باسه! زما د ورور په نسبت چه تا سره دی ډیری ښی ګټنی کړیدی، تل امین، او وفادار اوسه.

که ریښتیا اوری! (حمید) هم همدا سی غوښته، او همدا به ئی تل په زړه کښی و. مګر خوار څه وکړی، چه دده د زړه اختیار دده په لاس کښی نه وه. دده عنان، او واګ د بل چا په لاس کښی ؤ، او بلا اراده به دا خطرناکه کنده کښی (چه پای ئی معلوم نه وه) لویده.

دده میل، او خواهش همدا و چه باید و د ریږی، او په دا بی سر او سا مان چول او بیابان کښی نه ځی، مګر بل ډو لوی قوه چه عشق ئی بولی دی به ئی د شاله اوری تیل واهه، چه هله! زر که لاړ شه! در ږه مه!

٣٣

اتم ټوک

(حبیبه) هم د (حمید) په درد باندې اخته وه. هغې هم له دې غم انګېزه عاطفې څخه (چه د «عشق» په نامه سره یادیږي) څه برخه لرله، مګر ذاتي عفت، او فطري عصمت، او دمیره امانت، او دمیرمنې توب وفاداري، ددې په مخ کښې یو لوی دیوال او د ټینګ سد په شاني ولاړو، او د خپل زړه خبرې ئې نشوې ښکاره کولای. نو یخپل زړه کښې به ئې په پټه سره غم کولو، او رنځ به ئې ایستلو، او په خوله به ئې هیڅ نه ویلو مګر داد پښتو د لنډۍ مفهوم به ئې تل په زړه کښې ګرزولو

پټ مئین یم پټ به ژاړم

پټې به اوښکې ګریوانه ته تویومه

د (حمید) خونې ته به اوس ډېره لږ ورتله، مګر تل به ئې خپلې ځکه کې څخه، د ده خونې ته کتل، او ددې ګرد حرکات او سکنات به ئې لکه یوماهر عکاس د غور په سترګو سره لیدل، او دهغو عکاس به ئې یخپل زړه کښې ثبتاوه چه د نه لیدلو په وخت کښې له هغو څخه استفاده وکوي.

د (حبیبه) په زړه کښې به وه چه خپل کار پسې لاړه شي مګر کار به ئې له لاسه نه ویوره. غوښتل به ئې چه له خپلې خونې څخه بهرته لاړه شي، مګر ددې په پښو کښې به قوت نه و چه پاڅیږي.

(حبیبه) هم په دوه مختلفو حسو کښې لویدلې وه، له یوه لوري «عشق» او له بل لوري «وظیفه» ددې په زړه کښې سره په جنګ وو، او هریو به خپل قوت او قدرت ښندلو ترڅو چه بري مونده کاندي او (حبیبه) هغې خواته ورکش کړي. داخواره کې په دې منځ کښې سرګردانه او حیرانه پاتې وه، او هیڅ نه پوهیده چه خپل لیوني زړګي سره څه وکړي؟.

که کوم وخت به (حمید) له کوره بهر وتلی و، نو (حبیبه) به دانګړاوګې دروازې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترگی نیولی منتظره به ناسته وه ، چه (حمید) به څه وخت بیرته راځی. همدا چه (حمید) بهنووت (حبیبه) به دهغه له مخ ځنی تښتیدلی په کورکښ به پټیده اوهلته به ئی سر په دواړو لاسو کښ نیولی زار زار به ئی ژړلی .

دشپی لهځنی بهچه دوی گرد دډوډی اوچ‌ای لپاره سره ټولیدل (حبیبه) به په ډیرمشکل سره خپل‌ځان اداره کاوه، اوتر خپل واك لاندی به ئی ساته اوپه هره وسیله سره چه کیده ځان به ئی آرام ښکاراوه .د(حمید) حال‌هم دگډلون په وخت کښ کټ مټ د(حبیبه) په‌شان و.

(مجید) له یوی میاشتی څخه په ئیسی تل گوری چه دښځی رنگ ئی ورځ په ورځ تغیرمومی اومخ ئی تك زیړ آو ښتی دی او همداسی ئی دورور وضعیت هم ورځ په ورځ ورانیبږی مگرپه سربانډی ئی نه پوهیدلوچه (حمید) باندی څه شویدی ؟ چه ورځ په‌ورځ ډنگریبږی او ضعف او نقاهت ئی آخری درجی‌ته رسیدلی دی ؟ او همداسی حیران و ؟ چه(حبیبه) ولی غمجنه ښکاری ؟ اودمخ گل ئی مړاوی بریښی ؟ اوتل ئی دځوانی په‌بهار کښ دخزان اثر ښکاریږی ؟ . .

په رښتیا سره دالکه لمرغوندی ښکاره وه چه هم (حبیبه) په دی ورستنیو څو هفتوکښ‌ډیره غمجنه اوپریشانه ده اوهم (حمید) ورځ په ورځ خرابیږی .

(مجید) چه خپل وروروسره ډیره مینه لرله اوهم ئی ښځه‌وربا ندی ډیره گرانه وه‌ددی حال اوتغیراتو له لیدلو ځنی ډیرحیران اوپریشان و . دده‌په خیال کښ داسی‌راتله چه‌د (حمید) دپریشانی سبب خوبه همداوی چه امتحان‌ئی نژدی دی ،اودی دهغه‌له نتیجی څخه‌ویریږی ، مگرد (حبیبه) دخپگان په علت‌باندی هیڅ نه پوهیده،اوپه‌تعجب کښ‌پروت و،اوهرڅومره ئی چه په دی موضوع کښ فکرواهه په درك باندی ئی نه پوهیده ـ د څوورځو له‌فکرو هلوځنی وروسته داڅی په چرت کښ راغله چه ښا ئی (حبیبه) به‌د کور له ډیرو کیناستلو څخه په تنگ شوی وی ؟ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو ورو دا فکر د(مجید) په ماغزو کښې قوت ونیولو ولې چه بل هیڅ یو دلیل د(حبیبه) دپریشانې لپاره دده په زړه کښې نه ورتلو او په عین حال کښې دې خبرې ته ئې ډیره تلوسه وه چه هر و مرو شانې د (حبیبه) د دی د رد تشخیص په ښه شان سره وکړی

هغه وخت چه داوهامو سخته سیلی ، او دبدګمانی طوفان دچا روح پخپلو منګلو کښې ونیسی ، له هر لوری پریشانه فکرونه په هغه باندی یرغل کوی اوهجوم راوړی ، اوهغه خپل خوراسیك خیالات ، کټ مټ دحقیقت په صورت سره وینی . ترڅو چه د داسی وهمی اوچټی فکر و په سبب سره ،له روحی پریشانی څخه خلاصی پیدا کاندی ، نوله دی جهته پوهانو ویلی دی چه انسانی روح ته هیڅ یو آفت لەتردید اوشك څخه زیات ضرر رسوونکی نه دی ،اوښائی چه انسانان تل خپل ځانونه له شك اوتردید څخه ژغوری .

(مجید) هم په دی موضوع کښې دشك اوتردید له لاسه په ځان رسیدلی و . او آخرئې دا خبره په زړه کښېناستله چه (حبیبه) فقط د کورد کارو اود ډیری ناستی دلاسه ، دسل او ددق په رنځوری سره اخته شوی ده . نوله دی جهته ددی دعلاج په تدبیر کښې شو .

له یوی خوا د(حبیبی) کورنی کارونه دومره ډیر و ، چه یوه شیبه هم له صبانه تر بیګاپوری وزګاره نه وه ، اوله بل لوری (مجید) هم نه شو کولای چه خپله ښځه یوائې پی له کوم محرم څخه پرینږدی چه چیری لاړه شی .

دامشکلات زر له منځه ورك شول . ولی چه د (مجید) په زړه کښې دا خبره هم تینګه شوی چه (حمید) بههم دامتحان له ډاره ځنی خپه وی ؟اوشپه او ورځ ئې د خپلو سبقو په تکرار ولو اوګردانولو سره خپل ماغزه ګرزولی ؟ او داضعف اوناتوانی هم له ډیری مطالعی اودزیار ویستلو په سبب و رپیښه شوی ده ؟ نوله دی جهته (حمید) ته هم ګرزیدا اوتفریح په کارده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی خبره بانډی خبر نه و ، او نه پوهیده چه کشر ورور ئی (حمید) له ډیرو ورځو راهیسی له لیکلو ، او لوستلو ، او سبق ویلو څخه بیزار شوی دی ، او داضعف ، او ناتوانی او پریشانی له بل لوری ورته پیښه شوی ده .

خیر ! (مجید) داسی یو قصد ، او اراده وکړه چه له دی په وروسته به د صباؤنی او بیګائی له مخی (حبیبه) دده له کچنی ورور (حمید) سره ژر څه بهرته دروهی ، او وروسته له هغه ګردش او تفریحه به دواړه بیرته سره رادرومی .

ګویا (مجید) پخپل خیال کښی په یوه غیښی دوی نیبی ویشتلی ، یعنی غوښتل ئی چه په دی وسیلی سره له یوخوا (حبیبه) له پریشانی او ګوښی توبه څخنی خلاصه کاندی ، او له بل لوری ئی په زړه کښی خیال ورورته هم (چه په خیاو سبقو کښی له ډیرو زیار ویستلو څخه ناسکال زهن شوی دی) څه تفریح ، او فهم غلطی ورکړی ، او دا کار دده په نظر ډیر ښه ښکاریده .

یو شه په داسی حال کښی چه (حمید) پخپل کور کښی په ظاهر سره په مطالعه کښی مشغول و یعنی کتاب ئی پخپل مخ کښی پرانیستلی ، او ورته کتل ئی ، مګر فکر ئی لکه یو وحشی مرغه دکتاب له کوره یو څخنی په تیښته ، او په یو بل عالم کښی الوتلو ، (مجید) ور بانډی ننوتلی ورته وئی ویل :

زما جانه ! دومره زیاته مطالعه مه کوه ، چه روغتیاته دی ډیر نقصان لری ! وروسته له دی څخه ژر ساعت چوپ شوی ، او په چرت کښی تللی بیا په خبر و شوی (حمید) ته ئی وویل : " زما د ستر ګو توره ! پاڅه نن شپه د سینما سیل ته لاړ شه ، چه پام د غلط شی ! "

اګر که (حمید) هیڅ نه غو ښتلو چه له کوره بهر شی مګر دا ژر څه فکر وهلو څخه په وروسته ، د خپل دو رور له دی خبری څخنی خوښ شو ، او په زړه کښی ئی داخبره تیره شوه ، چه دی مشغولتیاته می تر اوسه پوری پام نه وه شوی ، ولی زه به تل پخوا له دینه چه د (حبیبه) د مینی لمبی زما په وجود کښی نه وی بلی شوی ، د سبق په ویلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

به بخت وم ، اوفقط څوځلی سینماته تللی یم ، او اوس دادی چه د (حبیبه) دعشق په اورکښ سوزم ، راشه چه نن شپه سینماته لاړشم ، که خدای کړی وی گوندی چه هلته می لږ خه یام غلط شی .

نوزر پاخیده ، او دریشی ئی واغوستله ، او له خپلی خونی څخنی بهر شو . که گوری چه (حبیبه) هم خپل کالی آغوستی او ځان ئی سنبال کړی ، دانگړیه مخ کښی بهر وتلوته تیاره ده .

(حمید) ددی منظری له کتلو څخه نږدی وچه بیهوش شوی په ځمکه ویرزی ، مگر په ډیر مشکل سره ئی ځان ونیولو ، مگر بیا هم دده په وجود باندی لرزش ښکاره و ، او غابونه به ئی یو په بل سره لگیدل ، او لینگیو کښی ئی دریزدیدا اثرمعلومیده .

په عین همدی وخت کښی چه (حبیبه ـ او ـ حمید) دواړه په حویلی کښی سره یوځای کیدلو (مجید) هم ددوی تر شا رسیدلی (حمید) ئی مخاطب وگر زاوه چه « زویه ! (حبیبه) هم ځان سره سینماته بوزه ! .

دی لنډی گنډی جملی په (حمید) باندی خوراعجیبه تأثیر ونه وغورځول ، او دی ددی خبری له آوریدو څخنی په داسی یو حالت کښی واویدو لکه چه داورغتی غتی سکروټی دده په سر اوځگر کښی اویدلی وی .

بیاځکه ور باندی گرده وخرخیداه ، اوپه سرکښی ئی سخت دوران پیدا شو ، اوکه په دیوال باندی ئی تکیه نه وی کړی ، هیڅ لری نه وه چه لنکس ئی خوړلی ، او لویدلی به و .

ناخاپه دده پهزړه کښی داخبره تیره شوه چه ښا ئی زما وړور به زما له دی معاشقی څخنی خبر شوی وی ، او اوس ئی زما درسوائی لپاره دانقشه روغه کړی وی .

زړه ئی غوښته چه یوه بی ترا چیغه ووهی ، اوپه ډیره زاری ، او خواری سره داحقیقت خپل خوا خوږی وروړ ته (لکه چه دی) هغسی رنگه څرگند کاندی ، او دخپلی دیگنا هی اوځان ژغورلو په نسبت دده په مخ کښی قسمونه وخوری ، او واوړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر پخوا الدی څخه چه دی خپله خوله وخوزوی (مجید) وډاندی شوی له جیبه ئی پوښل
ر و پګبز نوټ و پستلی ، اوده ته ئی ورکړاو،اویه یوه معمولی لهجه سره ئی ورته وویل
چه « داهم واخله » .

ددی وضعیت ، او خبری څخه فی الحال (حمید) وپوهیدو چه وروړئی لادده له عاشقی
څخنی خبر نه دی.

سمدلاسه یوه بله لویه وسوسه ، او سودا - دده‌وروپسبه شوه ، اوهغه داوه چه که د ی
او (حبیبه) په دی تیه تیاره شپه کښی له دی ځایه عین تر سینماپوری لاړشی ، اوبیا په سینما
کښی یوه موده سره یو ځای کښیږنی ، او بیا له هغه ځایه په نیمه شپه کښی سره بیرته را درومی
مبادا چه له ده څخنی چپ له شریعت ، او انسانیت څخه کوم حرکت صا در شی،او ځان ذدنیا
او آخرت په شرمو باندی وشرموی !

هغه غوښتل چه دخپل وروړ په نسبت وفادار اوسی او دده حرمه ته ترخو ئی چه عقل او فکر
په سر کښی وی ګوتی ورنه وړی ، مګر پخپل یاغی زړه ګی باندی ئی چندانی دادینه نه لرله .

هو! دی پوهیده چه انسانی روح دعشق اودبهیمی قوی په مخ
کښی ډیر کمزوری او ناتوانه دی . اود هوسو او خواهشو په مقابل
کښی کټ مټ د یوه میاشی په شان د سختی سیلی په مخ کښی دی .
اوداخبره ورته معلومه وه چه هوس لرونکی زړه و حشی غرڅی
غوندی له اسلامی اوامرو او اخلاقی تعلیماتو څخنی د ر ذ ائلو
ورشوته تښتی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو له دی سببه د (حمید) زړه نه و ، چه (حبیبه) سره یوځای له کوره ووزي ، ځکه چه یخپل ځان باندی ویریده ، چه واك ئی له لاسه بهرنشی ، اودامانت داری او دوفاداری له حدوده ، بهر پل کینږدی .

همداو هغه لاس ئی چه دنوټ دا خیستاو لپاره غز ولی و ، ور بیرته ئی کړ لو ، او په لړزیدلی غږ سره ئی ورته وویل : نه ! « زه نه ځم! » .

(مجید) ورته وویل : « نو کالی دولی واغوستل ؟» .

اگرکه دا سوال ډیره یوه عادی او معمولی خبره وه ، هرکله چه (حمید) خیل لاس او پښی په دی ځای کښی ورك کړی و ، هرخو مره ئی چه په خیل فکر او ماغزو باندی زور واچو لو ، چه دخپل دنه تگ لپاره کومه بهانه اوپلمه جوړه کړی و ئی نشوی کولای ، فقط دومره ئی په زړه کښی تیره شوه ، که په دی موضوع کښی څه زیاتی خبری وکړی ، نه چه داپټه خبره ئی ښکاره ، یائی وروور ور باندی بدگمان شی ناچاره ئی بیا لاس وروزدکړی نوټ ئی ورځنی واخیست او له (حبیبه) سره یوځای له انگره ځنی و ووت.

(مجید) د کوځی تر آخره یوزی له دوی سره لاړ . او هلته ئی په ورو چه (حبیبه) یوه نشوه خیل ورورته وویل : « په داسی یوه لاره ترسینما یوری لاړشی چه په هغی لاری کښی دخلقو بیړاو بالړ کم وی ، او تاسو په هوسائی سره لاړشی اوراشی اودتگ په وخت کښی د تل (حبیبه) ته پام وی . »

دی خوارته پوهیده چه هغه یخپل لاس وازده پیشوته وسپارله ! یائی اوردبارودو تر خوا ولگولو !! اوړنده شوی تیښه ئی یخپله پښه ووهله !!!

څه به وکړی شی د دنیاقانون همداسی چلیږی ، او سړی دداسی کارو په فلسفه باندی نه پوهیږی .

دخلقو عادت په دې باندې جاري دی چه له قضا او قدر څخه شکایت وکړي او د بدبختۍ او مصیبت په وخت کښې له فلکه پېغې ولري مگر په دې باندې نه پوهېږي چه تر دخطر او مه انسانان خپلو ځانو ته پخپلو لاسو سره تاوه وي. او هره هغه بدبختي او مصیبت چه تر چا ته پېښېږي د هغه غفلت او بې پروائي نتیجه گڼله شي چه پرون ئې کړې وه.

(حبیبه) او (حمید) دواړه سره یوځای له کوڅو او بازارو څخه تېریدل، او په کوڅو لاره کښې په چو په چوپتیا سره روان وو، او یوه هم له دوی څخه شونډې نه خوځولې هر کله چه له لوی بازار څخه چه هلته ډېر ازدحام و تېریدل، نو دواړه سره نږدې شول ترڅو چه یو بل سره غلط نشي.

(حمید) د (حبیبه) په نږدیکت سره پخپل وجود کښې د اسې یو ارتعاش او اضطراب محسوساوه چه له نشاط او ډېر خوند څخه روغ شوی و.

دا احساس چه مرکب وله عشق او اضطراب، او له وېرې او تفکر څخه، (حمید) ته ئې د مد او جزر، یا قبض او بسط، یا خوف او رجا غوندې یو حالت بښلی و.

(حبیبه) ته به ئې چه کتل د عشق لمبې به ور باندې بلېدلې.

د دنیا رسوائي او د آخرت د پوښتنې خیال به ئې چه کاوه، و یرېده به، خپل ورور ته به ئې چه فکر کاوه اضطراب به ئې زیاتېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په لږ پوهېدلو په دې مسئله کښې تحير کېده . نو له هغه زياته ئې ژړل او خوږه ئې په ورته وېنېده .

دا گر د مختلفه احساساتو سره غونډه شوي ، په دې باندې يو عجيبه حالت طاري شوي و چه له ليونيانو او شرابيانو سره ئې فرق نه کېده . لکه مست شويو او بېخوده انو غوندې په لاره تلو . خپل واک ئې په لاس کښې نه و خو ځلې ئې له نورو تلو نکو سره ټکر وخوړلو يو ځلې نژدې و چه سخت په ځمکه باندې ولگېږي سره يا ئې اورمېږ مات شي بل ځلې ئې يا يو سخت کنگس وخوړلو مگر آفرين دوي په (حبيبه) باندې چه مېړانه ئې وکړه ، اوز رګي ئې له لاسه ونه ولو او ويري ئې نه شو دلوچه ولو ېږي ... او که چېري په هغه سرك باندې چه گرد په ډېر او پلنو پلنو تيزو باندې فرش شوي و ، لوېدلې وي ، مړ به و .

د دې حالت له کتلو څخه گردو تلو نکو ، دې مېړ ني ښځې ته تحسين او آفرينونه ويلو او دې سړي سره ئو لو کسانو همدردي کوله ، او ويل به ئې چه خداي د دې ښځې ته خير او برکت ور کړي چه دا سړي ئې له مرگه څخه خلاص کړلو .

وروسته له دې څخه چه د (حبيبه) پاسته لاسونه دده په وجود باندې ولگېدل ، او هغه له نژدې څخه د دې په بوي باندې متحسس شو ، نو بېرته په خود شو ، مگر دده په گردو اعضا ، او پلو باندې داسې يوي برقي شرارې نفوذ ، او جريان لرلو چه له خوشحالي او نشاطه څخه ئې روغ شوي وه ، په بله ژبه دده په وجود کښې دارازې وضعيت پيدا شوي و لکه چه د نري وږمې له تېرېدو څخه د يو لوي تالاب په مخ کښې له اوبو څخه کمکې کمکې څپې پيدا کېږي .

اوس نو بيا د تېنگېدا قوه دده په وجود کښې نه وه پاتې ، او واك ئې بيا له لاسه وتلي و . ولې چه په يوې پخپل زړه کښې هغه دده يو له بله مختلف احساس لېدلو چه عبارت دي له عشق

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مینی ، او وفاداری ، او وظیفی ښځه ، اولږخه شیبه تیره نه وه ، چه بیاهغه دواړه احساسات پخپلو منځو کښی په شخړه شول ، او دهغه په وجود باندی بیاهغی د مغلوبیت پوره منظره ښکاره شوه ، اوبیائی اراده له لاسه ووتله ، او نه پوهیده چه دده په ماغزو باندی څه تندرونه ولویدل او ، چه دی هیڅ نه پوهیږی ، چه څه وکړی ، او په کومه لار شی .

دی خوار په دی حالت کښی لکه هغه ناز که بوټی پاتیږی چه د سختی تندی سیلی د جریان په مقابل کښی پر یوتلی وی ، واقع شوی و ، اوبی واکه قد مو نه په ئی آ خستل او (حبیبه) سره لکه یو بیهوش شوی سړی ښنګ په ښنګ تلو ، او د تلو نکو په ډله کښی به ئی ډیر ځلی له نورو خلقو سره ټکرونه خوړل او پرته له دی ښځه چه کله به ئی پښه ، او کله به ئی لاس ، او کله به ئی ، اوږه او کله به ئی سر ، او ټټر ، اوشاپه ځینی شیانو باندی لګیدل او خوږیدل به ، اوبل لاس ئی کلك د (حبیبه) په ناز کو منګلو کښی نیولی شوی و ، چه نه ئی پریښوده چه ولویږی ، نور په بل شی باندی هیڅ نه پوهید ه .

(حمید) په دی وخت کښی په یو مرموز ، او مجهول وضعیت سره اخته دی . فکر ، او خیال ئی ډیر زیات خراب شوی دی . د محاکمی قوه ورنه ورکه ده . عقل ، اوپوهنه تری هیره شوی ده . د ماضی ، او د حال ، او د مستقبل خبری ټولی دده په ماغزو کښی سره غونډی شوی دهغه په مخیله کښی ئی یو عجیبه معجون ، او مخلوط روغ کړی دی ، چه دی خوار دهغه په سر ، او بر باندی هیڅ نه پوهیږی ، او ورد ، او اودن تری ورك دی . فقط په دی تیه تیاره کښی ئی کله کله د خپلی د مور (فاطمی) او د خپل ورور د (مجید) ، او د خپلی د محبوبی (حبیبه) څهره لید له او په تیره د (حبیبه) مخ دده په نظر کښی د اسی ښائسته بر ینښید و چه په هغه باندی د رڼا یوه پرده (لکه چه کله کله له سپوږ می ښځه چا پیر د نور شپول لیده شی) اوید لی وی .

(حمید) په داروحی شور ماشور او غوغا کښی په خپل وضعیت ، او موقعیت ، او تکلیف باندی هیڅ نه پوهیده ، تر دی چه پهدی باندی هم نه و خبر چه دی ولی نن شپه له کوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وتلی دی ؟ اودا ډېر متر قبه لطف، او مرحمت د (حبیبه) له لوری دده په نسبت ولی ښندل کېږی ؟ اودی څرنګه له (حبیبه) سره خندک په خندک، اولاس په لاس روان دی ؟ .

د سړك په اړ ته کښې چه هلته د خلقو بیړ و باړ لږ وه او رڼا ډېره لوېده (حبیبه) ناچاره شوه چه (حمید) و دروی ، او په سد ګی کاندی، نو وروسته له پښه نیولو څخه ئی (حمید) ته وویل : « زما عزیزه ! لږ ځان ییده ار کړه چه چیری ونه لوېږې ، اوکوم ځای د یاخوږ نشی اوکه د طبیعت ډېر وران وی . رازه چه د سینماله سیل څخه تیرشوی بیر ته کورته لاړشو » .

سبحان الله ! ددی خبری یوعجیبه اثر په (حمید) باندی ښکاره شو، او سدلاسه ئی په خوب ویده عقل، او یو هنه له خوبه ځنی ویښه شواده، او په ډیر ښو ستر ګو سره ئی ولیده چه د (حبیبه) تر څنګ لاس په لاس مخامخ ولاړ دی . سمدلاسه دده د ورور خبره هم د ده په مخ کښې ودریده ، او زړ ئی بیا له حیا ، او وفا، او دامانت له سببه سترګی پټی کړی . چه (حبیبه) سره سترګی په سترګی نشی ولی چه (حمید) ډیر یو مسلمان، او باحیا، او شرمناکه ځلمی و . مګر په دی ډنډ کښې د عشق او مینی له لاسه لویدلی و ، نوځکه چه لږ څه پخود کیده د خجالت ، او دشرمندګی احساس ئی په وجودکښې له ورانبکاریده .

ومو ویل چه مینې، او وظیفی د ده په روح کښې جنګ او شخړه سره اړله . یعنی د (حبیبه) مینه ، او د ورورولی وظیفه .

هر کله چه مونږ غواړو چه زمونږ ښاغلی لوستونکی په دی موضوع باندی په ښه ډول و پوهېږی ، نودلته یوتشبیه یا یو مثال راوړو ، اوهغه دادی چه دلته د مینی مجسمه ، عبارت ده د (حبیبه) له وجودڅخه ، او د وظیفی مقصد ، مطلب دی د (مجید) لـه ذاته ځنی ګو یا چه دادواړه کسان ، دمیدم پر لـه پسی د ده په زړه کښې ښکار یدل ، او بیا پټیدل .

د (مجید) خبره به دده ته په وظیفه پیژندلو سره توصیه کوله ، اوخپل محبتونه، او روزنی او شفقتونه به ئی ور په یاده ول ، اوله دهغه ئی د وفاداری اودامانت شعاری انتظار لر لو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (حبیبه) څېره چه د ده په نظر کښې ښکارېده په خپل عجیب قدرت سره یې نور هر شی د ده له یاده ویستل.

او په دې وخت کښې به (حمید) دغه تزی په شان وه چه په سخته ګرمی کښې د یو خوږ رایخو اوبو د کاریز د ویالی په غاړه و لاړ وی، او غواړی چه له هغو اوبو څخه لږ څه وڅکی او خپله تنده پری ماته کړی. همدا چه او بوته لاس وړاندی کړی سمدلاسه یو سړی راشی او ویریږي نږدی چه او به وڅکی، یعنی په مجرد ددی چه (حمید) غوښته چه (حبیبه) ته ګوتی وروړاندی کړی، فی الحال ده د ورورمخ وریه یادیده.

بالاخره (حمید) مغلوب شه. او وظیفی د مینی په مقابل کښې مقاومت ونشو کولی، او د ځلمی توب احساساتو ګردنو رشیان له منځه ورك کړل.

(حمید) اوس په ډېرو بدو خیالاو باندی مشغول دی. او لکه هغه کسان چه د تبی په حالت کښې پرته پرته ویل کوی، دی هم په چتی چتی فکرو کښې پروت و، او هره ګړی به هر هرشی د ده په زړه کښې ګرزیدل، او د لاسه ئی نه وه پوره چه دا فضول خیالات له خپل ځانه لری کړی.

په همدی خیالو او اندیښنو کښې ډوب د سینما دروازی ته ورسیدل، او (حمید) د (حبیبه) په تو مبل او اشاره سره پیاله خپل چرت څخه وتلی او زرئی د سینما داولی درجی دوه ټکسونه آخستی او دواړه سره لاس په لاس د سینما په خونه ورننوتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم ټوك

(حبيبه) موهيره كړه ، راځي اوس وګورو چه هغه څه حال لري ؟ ..

(حبيبه) هم د(حميد) په شاني يو عجيبه كشمكش اخته وه .

مگر ښځي داسي يو خاصيت لري چه دخپلو احساساتو په پټولو كښ له نارينؤ ځني ډيري ښي دي ، او په دي كار كښ يو خاصه ملكه لري . دښځي ضمير دسمندر بې پايانه سيند غوندي دي چه ډير طوفانونه ، او موجونه پخپلو ژورو ځايو كښ ساتي او په مخ ئي هيڅ يو اثر هم نه ښكاريږي په مياشتو او كلونو كښ رنځ باسي او زحمت په ځان آخلي ، مگر خپلي شونډي هم نه خوځوي . په راز رازتكليفو او ربړو باندي اخته وي ، ولي دد ي له خولي ځني يو آه هم نه وزي .

(حبيبه) هم عاشقه شوي وه . رنځ به ئي ويسته ، زړه به ئي له غمو څخه ډك و ، مگر به خوله به ئي هيڅ نه ويلي ځكه چه داهم وظيفه شناسه وه او له وفاداري او امانت داري ځني ډكه وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پولوی تفاوت او فرق ددی او د (حمید) په منځ کښې هماغه تو پیر وه چه د ښځو او نارینؤ په احساساتو کښې تل لیده شی ، او مونږ هم هغه ته پاس اشاره وکړله ، او ترا وسه پوری پوهان ددی تفاوت او تو پیر په حقیقت باندی نه دی پوه شوی او که کومه ورځ هغه تیاره تمکی باندی رڼاواوبزی ، او داتوره وریځ دبشر د ژوندو ن له مخی ځنی ورکه شی نو البته انسانان به یوقدم نورهم دسعادت او د نیکبختی په لوری دروی .

اګر که په ډومبنیو ورځو کښې دپرشانی نښی د (حبیبه) په څیره کښې لیدلی کیدلی ، مګر دانښی به دومره نری او ناڅیزه وی ، چه هیڅوك به دهغو په لید لو د هغی په هغه درد باندی چه ددی په زړه کښې پروت و ، نه پوهیدل . او چې له دی ځخه که بهڅوك د (حمید) حرکاتو ته ځیر کیده ، نبه به پوهیده چه (حمید) د عشق لمبو و هلی دی .

هو! (حبیبا)هم د(حمید) په درد باندی اخته وه . اودهغه په شانی ئی غو ښتل چه په خپل اسلامیت اوامانت اووفا باندی ټینګه ولاړه وی .

ښه ! اوس ددی خبری ځنی مخ اړوو ، او سینما ته ګوروچه هلته څه پیښیږی .

هغه فلم چه په دی شپه ښودل کیده ، دعاشقی یودیر ښائسته فلم وه ... یوه ګاډیوان یوه ښائسته ښځه پخپلی ګاډی کښې کرا کړی وه اودسفر په منځ کښې ګاډیوا ن په دی ښځه باندی عاشق شواوپه هغه هوټل کښې چه دوی دشپې له مخی ښکته شوی وو ، دآشنائی تارئی ور سره و غزا وه ...

(حمید) ددی برخی په لیدلو سره بالکل بې واك شوی و ، او دده احساسات داسی خوځیدلی و چه نژدی و هلته (حبیبه) ته لاس ور واچوی او په غیږ کښې ئی و نیسی لکه چه په دی قصد سره له خپل ځایه هم و خوځیدلومګر په مجرد دپاڅیدلو ددده فی الحاله څراغونه بل شول اودی هم بیرته کیناستو .

د بلې پردې تر شروع کېدلو پورې ئې په ډېر دقت او په غور غور (حبيبه) ته کتل مونږ نه پوهېږو چه په دې وخت کښې ئې څه خيال يلو ونه پخول، او په کومو کومو چرتو کښې ډوب تللې و فقط دومره پوهېدې شو چه دغه مې تو ب ير تاثير لاندې بالکل راغلې او نور گردشيان ئې هېر کړي و....

په دوهمه پرده کښې د گاډيوان معاشرت له هغې ښځې سره شروع شو او په بله شپه گاډيوان دهغې ښځې په چېرکټ پريوتلې د دوی د ناستې او دملاستې منظره ليدونکو ته ښکاره شوه او ورو سته له هغه ځنې بيا خراغونه بل شول.

ښاغلې! لوستونکې پخپله تصور کولای شی چه د دې مناظر و دليدلو په وخت کښې به (حميد) په څه فکر کښې و، او د (حبيبه) به څه احوال و. ځکه چه دواړه ځلميان، او دواړه عاشقان، او دواړه معشوقان واقع شوي و، او اوس هم خنگ په خنگ سره ناست دي، او داسې پېښې ته هم گوري.

(حميد) بيچاره د شيطان په لاس کښې ولويده، او نور د مقاومت طاقت ورځنې ورك شو، اوس د وظيفې ديېژندلو فکر د ده په زړه کښې هيڅ نه راتلو، او غوښته ئې چه ژرتر ژره د سينما له خونې څخه ووزي. مگر د ومره بې سده شوی و چه دخوزيدو طاقت ئې نه درلود، نو لاعلاجه همغسې ناست پاتې شو. بيا خراغونه مړه شول، او د سينما بله پرده ښکاره شوه په دې پرده کښې د عشق او عاشقۍ بدې قصې، او خرابې پېښې ښکاره شولې، او د گاډيوان دهغې بد بختۍ، او تبا هی مناظر وښودل شول چه هغه ته د شهوت پرستۍ، او عاشقۍ له لاسه ورپېښې شوي و.

هغه ښځه ئې له لاسه ووتله هلك ئې په بخښې، او واور و کښې مړ شو، دی پخپله در په در، خاوری په سر شو، او پای ئې معلوم نه شو، چه چېر ته لاړ.

(حميد) په داسې چرتو کښې ډوب و، چه دی بر خې ته ئې هيڅ فکر هم نه و، او هيڅ پوی ته ئې پام نشو او که د دې قصې آخر ته ئې فکر شوی وی، نو البته د ده دعشق تود والی به لږ يده، او د دې هولناکه هنگامې په ليدلو سره به ئې ستر گې غړيدلې وی مگر هيهات او افسوس!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینما نمائش ختم شو ، او گرد خلق بهر ته ووتل. دوی هم له سینما څخه و وتل. خلق ډله ډله هرې لورې ته تلل ، او دهر چا تلیو ارو چه ژر کورته ورسیږي مگر دوی دواړه و ځ گالك پخپلو ځایو کښې ولاړ وو. مونږ نه پوهیږو چه دوی په څه فکر کښې وو ؟ او کومه اراده ئې درلوده ؟

لکه چه (حمید) دخپلو عواطفو په مقابل کښې مغلوب شوی وی ، او غوښتل ئې چه د خپل عشق اظهار (حبیبه) ته وکړی. مگر خجالت ناسی . که رښتیا وویل شی هم ئې خجالت ویسته او هم ویریده .

ولی چه د (حبیبه) له زړه څخه خبر نه وه ، او نه پوهیده چه هغه هم پخپل زړه کښې دمینې په درد باندې اخته ده ، او دده د عشق سکروټی دهغې په زړه کښې هم لویدلی دی . دویرې سبب ئې داوه که څه وواڼی ، وروره ئې دده په حال باندې خبریږی ، او ټول رازئې ښکاریږي ، او په شرمو باندې شرمیږي ، او ددې خبرې له تصور څخه په ځان ریږدیده .

له بلې لورې ئې غوښتل چه د خپلې معشوقې په ځوړ کښې خپل ځان پوه اوی ، او بافضیلته سړی غوندې ښکاره کا ندې . نو ددې جهاتو په سبب ئې نشوی کولی چه د خپل زړه په خبره ښکاره کړی ، او برسیره په هغه زړه ئې نه غوښته چه دخپل دوروره نسبت سره خیانت وکړی ، او له گرد وڅخه بدتره داخبره وه چه که دی دخپل عشق ، او دمینې اظهار وکړی ، ممکن وه چه بیا به د (حبیبه) تش کتل هم لاس نه ورکوی ، او بیا به ددې دعشق په لمبو کښې لاز یات سوزی .

لنډه دا چه (حمید) په هغه حال کښې چه در نځوراتو په شان ځنگیده ، او له خپل حاله خبر نه و (حبیبه) سره ځنگ په ځنگ دکور په لورې روان شه .

کورته ورسیدل (مجید) ددوی په انتظار کښې ناست و . سم د ستی د شپو له عادت سره ئې شپه هم دهغوی ډودی په گډه سره وخوړه له شوه ، او چای وڅکل شو . وروسته له هغه څخه (حمید) خپلې خونې ته روان شو ، او حال داو چه هغه په دغه شپه داسې بدحال درلود لکه چه په خوب کښې دکابوس عارضه ورپیښه شوی وی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه‌شپه‌تیر وه‌چه‌د (حمید) چیغې پورته شوې ، ناری سورې به ګی وه‌ای (مجید) چه د (حمید) داشورا وماشور واوریده . سمدلاسه د خپل خوب له‌ځایه پاڅیدلی د (حمید) خونې ته ننووت او پښتنه‌ګې ورځنی وکوله چه « هلکه‌ولی ژاړې ؟ » چه ګورې (حمید) پخپل چپر کټ باندی اوږدغزیدلی اوژړل‌ګې .

(مجید) چه‌تراوسه پورې خپل ورور په‌داسی یوحالت کښی نه‌و لیدلی ، له‌دی وضعیت څخه ډیر خفه، اومتعجب شو ، او راز راز پښتنې ګې له (حمید) ځنی وکولی (حمید) دګردو سوالو په‌ځواب کښی ، اك همدا یوه خبره کوله : « نه پوهیږم . په‌ځان ناروغ یم چټې خوبونه وینم » . نوهرکله‌چه (مجید) وربادی ډیراصرار وکولونو داځواب‌ګې ورته‌وو یلو : « مورمې په خوب کښی ولیده ، اودهمدی لپاره په‌ژړا شوم »

داخبره د (مجید) په زړه کښی کیناسته ، اوبیرته خپل کورته لاړ شو .

اګر که په دی وخت کښی (حبیبه) هم ورو ورو ژړل مګر (مجید) چه د خپل ورور په‌فکر کښی ډوب تللی و ددی ژړاته‌ګې پام ونشو ، او که ددی په ژړا باندی هم‌پوهیدلی وی . نوهر و مرو به له دی پټ روحی ارتباط ځنی څه نه‌څه خبریده .

هو ! په رښتیاسره که داسی کیدلی چه (مجید) ددوی په‌اصلی درد باندی پوهید لی وی او ددوی داصلی رنځوری تشخیص دده له لاسه پوره کیدلی ، نو به داغم راوړونکی قصه داسی نه پیښیدله اوبل کوم شکل به‌ګې ځان ته غوره کړی و . مګر سړی څه ووا ئی:

د جهان حادثات پخپل تګ کښی ډیر چابك اوګرځندی مشغول دی

اودده اودهغه اودنورو کسانوله خاطره دخپل دتګ لار نه چپوی

ځکه چه انسانان دجهان دحوادثو په مخ کښی کټ مټ‌داسی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دوښی هغه وچې او سپکې پاڼې چه د منې په وخت کښې ئې باد هرې خوا ته آلوزوی .

دا شپه تیره شوه ... (حمید) په ښکاره سره آرام و... مگر د ننه په زړگی کښې ئې اندېښنه ډېره زیاته شوې وه .

غم او اندېښنه داسې یو خاصیت لري ، چه د هغو د زیاتوب او شدت په وخت کښې غمجن سړی په ښکاره سره دېر آرام او عاجز او چوپ سړی په منزله ښکاریږي .

بلې ؛ دده دعشق اور ساعت په ساعت زیاتیده ، او ده د هغه په مقابل کښې غیر له صبر او طاقت څخه بله کومه وسیله نه درلوده .

انتظار ئې ویسته که کومه مناسبه موقع په لاس ورشي ، او دی د خپل دزړه په خبره خپلې محبوبې (حبیبه) ته ورښکاره کړي . او دی په دې باندی نه پوهیده چه (حبیبه) لا له پخوا څخه د ده په زړه خبره ده چه د هغې د مینې غبشې ډیر په ښه شانې دده د ځگر په تنبه لگیدلی دي .

د ښځو لطیف احساسات ، د برق د جریان په شانې د نارینؤ د روح په تیاره کښې خپل نفوذ آچوي . او په یوه کتنه سره د دوی په عواطفو باندی پوهیږي ، مگر د ښځو په حال باندی پوره پوهیدل ، او د دوی د پټې مینې او عواطفو څخه خبریدل په ، کلو کلو انسانانو ته ممکنه نه ده .

په همدې صورت سره ډیر وخت تېرشو . . . دامتحان ورځې په سر ورسېدلې . (حمید) اړ وچه د ورځې له مخې له خپل کوره بهرته ووزي . اوددې پوالې توب په وخت کښې (حبیبه)ته ممکنه وه، چه دخپلې خونې یو کنج کښې مخ په دېوال کېني، او له خپل ځان سره ګرېدلې ،او له خپلو سترګو څخه اوښکې توئې کړي .

د (حبیبه) لهدې احساساتو اوعواطفو ځنې (چه پدې ورځو کښې ئې لرې ، او دخپل دزړه دمینې په پټه لمبه کښې سوزي ، اومحبت دغم په کړانګو کښې وریتېږي او تلېږي) ممکنه نه ده دمونږ قلم لکه چه ښائي هغسې څه ولیکلې شي ولې چه دمینې احساسات اوعواطف داسې مبهم اومرموز او نامعلومه وي ، چه هېڅوك دهغو د ښکاره ولو ، او په هغو د پوهېدلو توان نه لري .

دموسیقې په پوې سندرې-دساز اوسرود په پومجلس- دیوې نقشې په ښائسته- دیوشعر په لطافت- دیوې منظرې په وضعیت او بالاخر دیو دولت په سیاست باندې پوهېدل آسان دي ، مګر دیوې مینې دزړه په اصلي مطلب باندې پوره پوهېدل ، له دغو ګردو څخه خورا سخت او ګران کار دي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم ټوک

تاخاپه (مجید) ته یو سفر ور پېښ شو اګر که د(حبیبه) او د(حمید) لری والی په ده باندی ډیر سخت تېرېده ، مګر سره له دی دده تنګ دیورسمی حکم په سبب سره ضروری و. ولی بیاهم خوشحال وچه دی په کور کښی لکه (حمید) غوندی یو سرپرست ورور لری چه دده په نشتوالی کښی ، به هغه له (حبیبه) سره وی ، او هم به د کور سرپرستی په ښه شانی سره کولی شی او پدی واسطه به د کور له لوری پوره ډاډینه لری .

هغه دخپل د سفر لوازم تیار کړل . او په هغه ورځ چه له کوره وخوځېده (حمید) ئی ځان سره ترموټر خانی پوری بیولی . هلته ئی تر ډیره وخته پوری له هغه سره خبری اواتری وکولی او له اوله تر آخره پوری ئی په خوځولی د (حبیبه) په نسبت سره په هغه باندی سپارښت وکولو. (حمید) هم ده ته وعده او ډاډینه ورکړه چه له دی لوری بالکل خاطر جمع اوسه چه زه به زیات کوشش وکړم ترڅو چه (حبیبه) خفه نشی او (ستاسو نشتوالی په هغی باندی څه تأثیر ونکړی) .

د دنیا لوبی په دی اندازه سره خندا راو ستونکی او په عین حال کښی ژړوونکی هم دی چه انسان د هغو په مقابل کښی نه پوهیږی چه وخاندی ؟ او که وژاړی ؟

(مجید) په سفر روان شو . او وروستنی خبره ئی هداوه چه « روکیه ! په حبیبه باندی د باید ډیر پام وی ، حمیده ! » . (حمید) هم د ده په ځواب کښی په ډاډینه ښونکی لهجه سره وویل : « ددی له لوری څخه پوره خاطر جمع اوسه مجید لالا » .

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وخت چه موټر راهی شو (حمید) تر ډېره وخته پوری هلته ولاړ و، او په موټر پسې او دهغه دوړو ته ئې کتل، هر کله چه دهغه موټر گردی علامی او نښې د ده له ستر گو څخه پناه شولی، نو دی هم په ډېره هوسائی او متانت سره له موټر خانې څخه وخوځید و. دی چېرته ځی؟ معلوم نه دی! په څه فکر وکښې ډوب تللی دی؟ خدایزده! . . .

نن له گهیځه تر بیگا پوری (حبیبه) په کور کښې یواځې وه، ډېر وخت اه شپې ځنې تیر و چه (حمید) کور ته راغی، او برابر خپلې خونې ته ننووت، ډوډۍ ئې نه وه خوړلی، همغسې وزې پخپل چپر کټ باندې پرېووت.

نیمه شپه وه چه د پښو څپه هار ئې تر غوږه شو. ستر گی ئې چه وغړولې کتل ئې چه ډېوه بلېږي، او دده په مېز باندې کوندری غوړ ېدلې، او ډوډۍ ور باندې پرته ده مگر هیڅوك هلته نه ښکاریده.

اول کښې (حبیبه) داسې انتظار لراو چه (حمید) به د نهاری دپاره نن شپه هم لکه نورکله زما کورته راځی، نو هر کله ئې ولیده چه هغه برابر پخپله خونه کښې ننووت، نو دی هم زغرد ونو کولی چه هغه ته غږ وکړی. خو ځلی د ده د دروازی تر شا راغله، او بیرته ستنه شوه.

(حبیبه) خواره ویریده، او پوهیده چه د (حمید) په زړه کښې څه څه شیان تیریږی، او بیم ئې خوړلو چه ناڅاپه دهغه د عشق مخزن، او دمینې ذخیره زما د یو اځې لپاره او په سبب لکه باروت غوندی اوروانخلی، او هغه تر خپل نفوذ لاندې راته وړی.

له بل لوری پوهیده چه (حمید) ډوډۍ نه ده خوړلی. که ئې ناری وریسی وهلی له ده څخه ویریده. او که ئې پرېښوده چه همغسې نهار ځملی دا هم ورته ډېره بده ښکاریده.

(حبیبه) په همدی تشویش، او اندیښنه کښې تر نیمې شپې پوری بخته وه. آخر ته ئې دا په فکر

کښې تېر شو چه د (حمید) ډوډۍ توده ، او تیاره کړی او ورګې وړی هلته ګی ورته پرېښې دی او ډوډۍ ئې په پطنوس کښې اخیستې ورو ورو ورغلی دده دخونې دروازې ته ښه او دریده ، او غوږ ئې کېښود ، هېڅ یو غږئې وانه ورېده ، نو ئې ورو ور پرانیستلې و ئې لید او چه (حمید) بخیل چپرکټ باندی غزېدلی دی . بو دا هم سوکه سوکه ورغلی ، ډوډۍ ئې په مېز باندی کېښوده او څراغ ئې ولګولو ، او وروسته له هغه څخه ځنی هم سی چه راغلی وه ، بېرته ووتله ، او د بېرته تګ په وخت کښې (حمید) ددی دپښو شرپهاری اورېدلی ، له خوبه ویښ شو ، او ډوډۍ ئې په مېز باندی ولیده .

(حمید) له خپل ځایه پاڅېده ، او لاس ونه ئې ووینځلی ، بسم الله ئې و یلی په ډوډۍ باندی کېناستو ، مګر اشتهائی بنده وه ، او هېڅ شی ته ئې زړه نه کېده ، او یو سخت درد ئې بخپلو ماغزو کښې لیدلو . لکه چه دخونې دچت تر ل لنګر دده په سر باندی آ څوړند شوی وی یو دری غږ لکه دغومسی بنګهار دده په غوږو کښې راتی ، او له هغه سره ئې یو درد ناك احساس پخپل زړه کښې پیدا کړو ئید او .

از شیبه ډوډۍ په مېز باندی قرار کېښاست ، او وروسته ئې قاشغ ، او پنجه وا خیستل او غوښته ئې چه په خوراك شروع وکړی یو ناڅاپی ئې دا فکر په ماغزو کښې ولوېدو ، چه دا ډوډۍ (حبیبه) پخه کړی ده ، او دا لوخی دلته (حبیبه) ایښی دی ، او دا څراغ (حبیبه) لګولی دی په مجرد ددی خیال لا ئو ګرز بدل دده په زړه کښې فی الحال له ځایه پاڅېده ، او له خونې څخه بهر شو په کفش کن کښې ابز شیبه ودرېده و په خیال کښې ئې ور تللو چه د شپې په تیاره کښې دده چپ چاپېر له وهمی اشباحو څخه ډك دی څو دقیقې ئې دکور په حویلی کښې دی خوا او هغې خوا ته تګ اوراتګ کاوه هر کله به چه د (حبیبه) دخونې ښانه ورتلو ، هلته به لږ څه دریده ، او وروسته له هغه به ئې لیدل چه یو غیبی لاس و تلی ، دی تړل دهې څه له دی ځایه دروهه ، ولی درېدلی ئې ؟ دا کار ستو ځلی پر له پسې په عمل راغی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) له ډیر قدم وهلو ځنې ستړی شو، او سر ئې په ګرزېدا راغی ګرد جهان ئې په سترګو کښې تیه تیاره شو زړه ئې په غړ ځنګ شو. ځنګنو ئې په رېږدېدا شول په غوږو کښې ئې هم هغه د غومبسې د بنګهار آواز راتلو نو ځکه د حوض په خوا کښې کېناست او وئې لیدل چه د شپې په تیاره رو ښا نه رڼا کښې د تالاب او به رپېږی لکه چه د انسانانو د هغه ناپایدار، او رپېږدېدونکی خیالاتو پېښې کوی چه هغوی شپه او ورځ په کښې مصروف دی.

یو ځلی هم له هغه بنګهاری ځنې یو آواز جوړ شو د خپل د خټ په لوری ئې وکتل او بیه په ځغر شو، او ور ته ښکاره شوه چه (حبیبه) زاړی په تلوار سره ددی د خونی په لوری روان شو، وئې لیدل چه ورئې پوری ودرېده و. وئې غوښتل چه پېرته وګرځی مګر په پښو کښې ئې زور نه و، او نه ئې شوی کولای چه له هغه ځایه وخوځېږی، نو لږ د پل ئې وکولو. د ژړا غږ زیات شو.

په دې وخت کښې چه ده باندی د تشویش او داضطراب حالت و. لکه چه یو نوی اور دده په وجود کښې بل شو. نه پوهېږو چه په دی وخت کښې په څه فکر وکښې ډوب تللی و، او په دی خطر ناکه شېبه کښې څه رازی مبهم خیالات دده په زړه کښې تېرېدل.

ښائی چه ددی قضیی په شاؤ خوا کښې به ئې فکر چلولو او پلېه ئې چه (حبیبه) هم...

ښائی چه پوهېدلی به وی چه هغه هم...

نو دوره ترشا ودرېده، او زورئې ور باندی وواهه، ور خلاص شو، او دی د ننه په منډه ننووت. (حبیبه) ئې په تیاره غونی کښې ولیده چه په خپل چپر کټ باندی ملاسته ده. یو واری دده په زړه کښې یو سخت ارتعاش او غور ځنګ پیدا شو، غاښونه ئې یو په بل سره لګېدل له سره تر پښو پوری رېږدېده، قوت ئې نه وچه خپله پښه ددی په چپر کټ باندی پورته کړی، نو ئې وغوښته چه چپر کټ سره جفت په ګونډو کښېنی. اولا سونه ئې د (حبیبه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لوری اوزده کړی هغه پخیلی غیز کښې ونیسی .

(حبیبه) باندی چه په عین هغی ژړا کښې اوس د خوب د دومبی شومی پریشانی راغلی ده د خپلی خونی د دروازی لخوا په دی انتظار خخه ئی یوه سخته چیغه اوترا و خوړه . لکه چه دی ونه پیژاندلو . او یوه سخته کړیکه ئی وکړه او ډیره زیاته وویریده .

(حمید) هم له دی کړیکی څخه ډیر د تراو خوړله ، او سمدلاسه ئی خویله د شاپه خوا آخستی ، او بیا د : پدلی قصدئی وکړاوه چه د (حبیبه) تر خوا په چپر کټ باندی کښینا ستلی د مدهوشی او سکر په حالت کښې چه د عشق له شرابو څخه ، ورته ښه شوی وه (حبیبه) ته لاس وغزوی او پخپلی غیز کښې ئی ونیسی .

عین په همدی حالت کښې په خورا پریشانی او اندیښنی سره ئی ولیدلو چه د دی د خونی په نیمه رڼاتیاره کښې یو سړی دده په نظر کښې راغی چه د (حبیبه) د چپرکټ په هغه خوا دیوال سره ولاړ دی چه نه ورته څرګند شوا و دقت ئی وکړاو ، نوئی وپیژانده چه دده مشر ورور (مجید) هلته زیچ کلک ولاړ دی .

(حمید) د خپل د ورور له پیژندلو سره یو سخته او یوه کړیکه ئی وکړی وئی ویل « الله اکبر » او بیهوښه شوی هلته لکه یو مړی ولویده . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوولسم ټوک

د لمر وړانګې له کړکۍ څخه په کوټه کښې لویدلې وې، چه (حمید) له خوبه یا بیهوښۍ څخه ویښ شو (حمید) په دې رڼا کښې خپلې سترګې پرانیستلې، تر یو وخت ئې لېونیانو غوندې دې خوا، او هغې خوا ته کتل، یوه الماری ئې ولیده چه کتابونه په کښې ایښي وو، په بلې خوا کښې ئې یوه لویه هینداره او دوه پردې ولیدلې او په بل لوری کښې ئې یو میز چه په شاؤ خوا کښې ئې څو چوکۍ ایښې وې، تر نظره شولې.

(حمید) دا شیان ګرد له خپل نظره تېر کړي همدا چه دا فکر ده ته ورغی چه دی ولې له خپل چپر کټه د لته لویدلی دی او له خپلې خونې څخه څرنګه د لته رسیدلی دی. او دېرونی شپې ګردې خبرې ئې یو په یو په یاد شولې سخته ستوماني ئې په ماغزو کښې ور ښکاره شوه، او بیائې چرت واهه لکه چه ما بهرون شپه چېچې خوبو نه لیدلی وي. دی همغسې پخپل ځای باندې پروت وو، او د پوره تکیه و توان په کښې نه وو.

لږ لږ د (حمید) فکر په ځای راتلو او د تېرې شپې خبرې په واضح صورت سره په یاد ورتلې او پخپل ځان باندې به ویریده، او لړزېده.

دې فکر چه دده ورور دده په کمین کښې وو، او ز پرون شپه ورته پټ شوی وو، چه دده د خیانت منظره له خپلې ښځې سره پخپلو سترګو ووینې، او دده ددې ناکامه عشقي سرآخر رسوائۍ ته ورسېدلو، ډیر سخت تاثیر ئې ور باندې وکړ او، او له سره تر پښو پورې لمبې ور باندې بلې شوې.

په دې آرزو کښې وو که حضرت عزرائیل علیه السلام ورته راغلی او ساڵی ترې آخستې او سمدلاسه مړ شي، دا به ډېره ورته ښه وې، له دې څخه چه بیا خپل مشر ورور سره مخامخ شي.

په تېره بیا چه دخپل دوروز محبتونه او شفقتونه او اورینه او مهربانی یو په یو دده په مخ کښې دربده او دهغو ټولو په مقابل کښې ئې خپل داناوړه حرکت ته فکر کاوه ، نو ډیر زیات به ئې په خپل ځان باندې لعنتې او ملامتي ویله ، ګویا دګرمتوب پولوی بار دده په اوږو باندې بار و . او دندامت او دانفعال احساس به ، زیات آزار ور رساوه .

مګر آیا اوس داپښېمانی او دا انفعال او دا ندامت ورته څه فائده رسوی ، چه کار له کاره تېر شوېدی ، او وروړئی دده په دی بد کار پوهېدلی دی او دده دخیانت ننداره ئې پخپلو سترګو سره کړې ده . هرڅومره چه (حمید) فکر کاوه د تېښتې لارئې نه شوی پیدا کولی . اوله دی لعنت ویلو او ملامت کولو ځنی هیڅ یوه فائده نه ور رسېده . ولی چه اوس ئې وخت او غوږی توئی شوی وه . او دده درسوائی لګن له بامه لوېدلی و .

یعنی دده وروړ ، وروسته له دی ځنی چه دده له عاشقی ځنی خبر سوېدی ، په داسی پوچل سره د شپې له ځی دده ته پټ شوېدی ، تېر دی چه دی ئې ولیده چه دده د ښځې خونې ته په نیمه شپه کښې ننووت ، او دهغې چپرکټ ته ورنژدې شو او پهدی صورت سره ئې دده له پټو خبرو ځنې ځان خبر کړ او ! نو اوس زه څه وکړم ؟ او څه خاوری په سر باد کړم ؟

دا رازی خیالات د (حمید) په ماغزو کښې تېریدل . او دی د هغه غرق شوی سړی په شانی ښکارېده . چه په اوبو کښې ډوب شوی وی . او د ځان د خلاصی او د بهر وتو لپاره لاس او پښې غورځوی . سره له دی چه دی ښه پوهېدو چه داګرد فکرونه چتی او بېکاره دی .

بل یو فکر دده په زړه کښې وګرزېدو . نوزر پاڅېدو . او خپل سړئی ښکته آچولی لکه غل د (حبیبه) له خونی څخه په منډه وتلی خپلی خونی ته ننووت او هلته ئې خپل کالی اودریشی واغوستله ، او په داسی پوشانی چه هېڅوک ئې ونه وینی ، ورو ورو پټ له انګړ ځنی په داسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

حال ئې چه سرګی ته ئې آچولی و، بېرته وووت. وروسته له دې چه کوټې ته ورسېد و نوې منډه وهلې شروع کړې تر یوه حده پورې ئې په تلوار سره ځان ورساوه نو هلته دریدلی، خپله کلمه ئې لوستلې، د هوساینې نفس ئې له خپله تتره ځنې وویست. مګر تر شا به ئې بېرته کتل چه څوك ورپسې شته او که نه؟

هر کله چه په دې خبرې باندې ئې ډاډینه پیداشوه چه د ده پسې څوك نه ځغلي او ده ته د هیڅ باك نه دی، نو شکر ئې وویسته. او بیا دغه په شان د لارې په یوه خوا کښې روان شو.

حمید اچه تلونکی به په مخه ور تلل، ځان به ئې ترې ګوښه کاوه. تر دې چه موټر خانې ته ورسېد. او هلته په زوره فکرو کښې ولوېده.

اګه چه (حمید) د تېښتې فکر په سر کښې لری، او غواړی چه د فرار په ذریعه ځان له خپل کور او ورور ځنې پټ کاندی. مګر په دې باندې نه پوهېد چه چېرته لاړ شي؟.

فقط دا خبره ئې په زړه کښې ټینګه کړې وه. چه وروسته لدې ځنې نه بناڼې چه خپل وروره ورپه مخ شي. او لدې څخه زیات بل کوم یو مقصد ئې په خپل زړه کښې نه لرلو. مګر د دې خبرې له تصور څخه چه دی به له خپل ښاره ځنې لرې لوېدلی د مسافرۍ او غریبۍ په مصیبتو اوړېږو باندې آخته کېږي، ډېر وبېرېده.

ناڅاپه یو غږ ئې له ورا څخه واورېده. چه ور ته ځېر شو وئې کتل چه ډاګی دی.

د پستې موزع ده ته وویل: «حمیده! چېرې ګرځې. زه د ستاسو کور ته تللی وم. تاسو هلته نه وی.»

د ډاکخانې چټي رسوونکي د دې جملې له ویلو ځنې وروسته له خپل بکسه ځنې د ده دوه ورور

خط وویستلو ، چه دده ته ئې له لرې یو ښار څخه په همغه یوه ورځ آستولی و. او نن ګهیځ دلته رسیدلی دی . او وروسته لدې څخه ډاګې خپل د رسید اتو کتاب ده ته وړاندې کړې ورته وئې ویل چه « آغا ! ددې خط له رسیدلو څخه دلته لاس لیك وکړه .

« حمید » ددې خط په لیدلو سره هك پك او حق حیران پاتې شوی د ډاکخانې په کتاب کښې ئې امضاء وکړله .

پاکټ ئې واخیست عنوان ئې چه وکوت ویو هیده چه دده د وروړ په خط د لیکلی شوی دی.

پوسخت او سېلی ئې له تندره څخه وویست او پاکټ ئې وشیرا او وئې لوستلو او ویو هیدو چه وروړ ئې په اول منزل کښې همدا چه له موټره ښکته شوی دی دده او د (حبیبه) د ډاډینې لپاره ئې دا خط لیکلی دی . او په پسې کښې ئې چالان کړی دی .

دا خط ئې څو ځلې په خورا دقت سره ولوستلو ، او وئې لیدلو چه په هغه کښې د (حبیبه) ډیر سپارښتن شوی و او دا هم په کښې لیکلی شوی و چه باید په نورو کورنی کارو باندې هم زیات پام ولرئ او په تیره بیا د (حبیبه) د تل تر نظر لاندې لرئ چه خپه درڅخه نشی .

(حمید) له دې اوبی څخه هیڅ شی باندې ونه پوهیدو کاغذ ئې بیا په ډیر دقت سره ولوست او لاندې باندې ئې کړ ، او دده پاکټ ته هم ډیر ځیر شو وئې لیده چه د هغه ښار د ډاکخانې د باطل کولو مهر ئې خوږلی دی چه له هغه ځایه دا خط استولی شوی دی .

بهر تقدیر سره وروسته له لیدلو ددې خط څخه (حمید) له خپلې تېښتې او فرار څخه ستون شو او له موټر خانې څخه د ښار په لوري وخوځید او ورځ ئې چتې په ددې خوا او هغه خوا ګرزیدو سره تیره کړله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نژدې تیاره ماښام وچه (حمید) سنړی ستومانه وزی تږی بیرته کورته ورسید . دکور په خوا کښې بیاشاك ورته پیداشو، نه چه خپل کورته ورننوزی او خپل ورور سره مخامخ شي .

بیائې همغه یا کټ له خپل جیب څخه وویست (چه له صبا راایسی ئې هغه له سال ځلې ځنې زیات لوستی و) او بیائې ولوست او د دا ګځانې مهروته ئې دقت وکولو او بیائې کلك پخپلو منګلو کښې نیولې هلته ودریده او په یوژور چرت کښې پریوت مګر سره له زیات فکر کولو هم په دې معما بانډې هیڅ و نه پوهید و .

نژدې نیمه شپه وه چه دخپل انګړ ددروازې ترشا ودرید، او په ډیره و یره او احتیاط سره ئې دروازه ورووهله .

لکه چه (حبیبه) دده په انتظار کښې غوږ په آواز وه زرئې ورپرانیت او ځان ئې پوخوانیولې په پونړی ریږدیدونکې غږ سره ئې وپوښتیدوچه تاسو چیری واست چه ډاګی تاسو پسې ګرزیده او د (مجید) خطائې دسناسو په نوم راوړی و؟ .

(حمید) ددې خبری په آوریدلو سره آرام شو . ولې بیائې هم زړه ډاډه نه و او هغه شوم خیال دده په ماغزو ئښ همغسې ناست و اوداسې تصورئې کاوه چه دالوبه دده درسوائې اومسقرګې لپاره روغه شوی ده .

د (حبیبه) له خه تیر شوی برابر خپل کورته ور ننووت . ازوخت وروسته (حبیبه) ده ته ډوډی راوړله او دده په مخ کښې ئې کښېښوده، او دستی بهر ووته . (حمید) ډوډی وخوړله او په بستر باندې پرېووت ، مګر ترصبا پورې ئې په سترګو کښې خوب نه و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ولسم ټو ک

لمر ختلی و ، چه (حمید) په داسې حال کښې چه ډیر پریشان او سرګردان او ستړی او ستومانه و ، له خپل کور څخه و ووت .

د (حبیبه) په خونه کښې هیڅوك نه و ، ولی چه (حبیبه) بهر په حویلی کښې وه او له کمیڅه راغلی په خپل کورنی کارو کښې بخته وه ولی چه نن خپل پلار کره تلله . (حمید) دهغی خونی ته ورننووت او هر شی ئی په خو رادقت سره له خپل نظر څخه تیر کړ ل .

یو ناڅاپه له خورا تعجبه په چیغو ګډ شو ځکه چه دامشکله معما چه دده په ماغزو کښې ئی له څو شپو او ورځو څخه راپیدا ځای نیولی و ، پخپله حل شوه .

یعنی دده دورور یو خورا لوی قد ښوونکی عکس د (حبیبه) دچپرکټ تر خوا دیوال سره ولاړ و .

هو ! دا څېره د (مجید) وه چه دتنګ په وخت کښې ئی د (حبیبه) په خواهش سره هغه اخیستی او په پوښاګسته چوکاټ کښې ئی نیولی وه (حمید) خوار چه په هغه شپه ډیر ویریدلی و علت ئی همدا و ، چه دخپل ورور په دی قد نما عکس باندی ئی سترګی لګیدلی وی .

په رښتیا سره چه خیال پر ور ماغزو تل داضطراب او دپریشانی په وخت کښې دخیال او دحقیقت په منځ کښې فرق نشی کولای . لکه چه په (حمید) باندی هم همدا ډوله شوی وه .

یعنی (مجید) ددوی له عاشقی او پټو خبر و ځنی هیڅ خبر نه و ، او هغه پخپل سفر کښې مصروف و . داشبان فقط د(حمید) واهمی یاویری له خپل ځانه روغ کړی و . اودا یې مینه هم همغسی لکه چه وه پاتی وه او لوښی نه ومات شوی ، بلکه روغ او غوړی هم همغسی موجود وه او ددوی دعاشقی اسرارلا چاته ښکاره شوی نه وه . نو هر کله چه هغه ټولی خیال او واهمه (چه ددی ګردو و حشتو او ویرو سبب ګرز یدلی وه) له منځه ورک شوه ، بیاهغه اور د (حمید) په سرباندی بل شو او له دی خبری څخه ده دی غوړیدلی و ، او ورور ئی لا دده په دی مینتوب باندی خبر شوی نه دی ، ډیر زیات خوشحال شو . او دهغه مارغه په شان چه له لومی ځنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص شوي وي. دا نګر په حویلی کښې دي خوا، او هغه خوا ګرزېده، او د خوشحالی او د نشاط په جوش کښې به داسې اوضاع له ده څخه لیده کېده لکه چه بیرته د ملکتوب دوری ته تللی وي.

په رښتیا سره چه (حمید) له ډېری خوشحالی ځنې خیل سراه پېژوځني نه وای پېژندلی، او په او چت غږ سره به ئې سندری ویلی. کله به د ننه کورته ننوتلو او بیا به د حویلی په چپ او چاپیر کښې ګرزېده، لږ شیبه به د حوض خوا کښې کیناستلی خیل لاس و نه او مخ او پښې به ئې وینځلې.
او بیا به ئې باغچه کښې قدم واهه ګلان به ئې شکول، و نو سره به ئې غېږی ورکولې ورو سته له دې څخه به بیا کورته ورننوتلو، کله به ئې میز او چوکی او کتابونه په یو کنج کښې وطار وا او بیا به ئې هغه ترتیبونه ړنګول په بل کنج کښې به ئې همغسې ترتیبات روغول.
دا ګرد حرکات، او لوبې چه د (حمید) له اوری لېدلی کېدلی د خوشحالی، او نشاط نښې، او آثار و.

ګویا چه (حمید) خوار د دې زیاتی خوشحالی، او نشاط په مقابل کښې مغلوب شوی و او د هغه د تحمل طاقت ئې نه درلود.

هو که خوشبختی هم لکه بدبختی له اندازې ځنې تېره شي د زحمت او دربدی موجب ګرزي، او له همدې جهته وائي چه په هر شي کښې اندازه ساتل او میانه روي خورا ښه ده.

په دې وخت کښې (حمید) داسې یو دوست، او یار ته اړ وه چه د خپل زړه د دې خوشحالی اندازه ورته ووائي، او خپل هغه مو هوم خپګان چه څو مو ده پخوا څنې پټی ورته ښکاره کړی.
شوی و، او اوس هغه خپګان په دې خوشحالی سره بدل شوی دی ورته ښکاره کړی.

دا یو طبیعی امر دی چه انسانان د خوشحالی او د خپګان

په وخت کښې غواړي چه له نورو سره کښېني، او پاځي، او خبري، او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتري سره وكوى او يو او بل سره وګډېږي، او خپل غم سپك او خوشحالي په هغه سره زياته كړي. ګويا په غم او ښادي كښې دخلقو ناسته او ولاړه په همدې فلسفه باندې بناده.

و مو ويل چه (حميد) غوښته چه ددې خوشحالي خپل مرا تب ځا ته ور ښكاره كړي مګر افسوس چه نن په كور كښې هيڅوك نه و او (حبيبه) هم خپل پلار كره تللې وه او ددا يواځې توب او دې خوشحالي په (حميد) باندې زښت زيات اثر غورځولى و، او هيڅ نه پوهېده چه څه وكړي تو يخپل ځاى به آرام نه كيناسته ، او دايو بيانو پسې تاني به دې خوا او هغې خوا ګرزېده، ديوال سره به نيغ درېده ، او دچمن په منځ به پراخ لوېده ، او په خيابانو باندې به ئې سر كښېنوى وهلى ، او دونو په څانګو به ئې تا او نه خوړل ، او خپل ځان سره به پرته پرته غږېده ، او په اوجته سره به كټ كټ خندېده .

همسايګان چه د (مجيد) د مسافرۍ څخه خبر نه و ، او يو هيدل چه (حبيبه) او (حميد) هم په كور كښې دي . اول داخبري او خنداني چندان متوجه نه وه ، خو هرڅله چه سور ماشور زيات شو كرد سره په بادو باندې غونه شوي وئ ليدل چه په كور كښې پرته له (حميده) بل هيڅوك نه شته ، او (حميد) هم يځپله پرتو خبر وكښې داسې تو د راغلى دى چه آسمان او ځمكه نه پېژني ، او هيڅ ته ئې پام هم نشته .

نو له همدې جهته و چه وروسته د (مجيد) له راتګ څخه ، كرد و همسايګانو ور و ويل چه په پلاني ورځ چه ته نه وې او نه د كور په كور كښې وه (حميد) ليونى شوى و .

آيا په ربښتيا سره (حميد) په هغه ورځ ليونى شوى وه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار لسم ټوک

(حمید) رنځورشو، او په بستر کښې ولویده (حبیبه) به دده خدمت کاوه ، دوا به ئې ورکوله، او پار پیزانه به ئې ورته پخوله . مګر لده سره به نژدې نه کښیناسته ، او وروسته له کېښودو دوا ، او پارپزانې څخه به سمدلاسه بېرته تلله ، او لیاره ددې چه نبايد رنځور په کور کښې یوائې وي ، نو یوی ښځې ته ئې له همسایګانو ځنې ددهٔ د خدمت ، او باخبرۍ لپاره بلنه وکړله ، او ښائي چه ددې بلنې په نسبت به بل کوم مقصد هم ددې تر نظر لاندې و .

په هر صورت سره وروسته له راتلو دهغې ښځې څخه دوی په کور کښې سره یوائې نه وو .

شپې او ورځې تیرېدلې اوورووورو (حمید) هم مخ په روغتیا کېښود ، او په عین همدې ورځو کښې چه (حمید) لږڅه ښه شوی و (مجید) هم له خپل سفر څخه بیرته ورسېدو .

اوس نو کارونه لکه پخوا غوندې بیا جاري شول ، او ددوی ناستې او ولاړې هم هغه عادي صورت ونیولو .

امتحان شروع شو (حمید) دورځې له مخې بهرته درومې ، څوك نه پوهېده چه دی چیرته ځی ؟ او په څه کار باندې بخت دی ؟

(مجید) خیال کاوه چه دده ورور په امتحان ورکولو سره مشغول دی ، او ښائي چه همداسې به هم وه ، وبه ګورو . ولې چه دا قضیه وروسته له دینه څرګندېږي ، او د شپې او د ورځې په تیرېدو سره به ګردشیان ښکاره او د ټولو کارو له مخې ځنې به پرده لرې شي .

ورو ورو د پښې مېنې د بحران دوره پای ته ورسېده ، یعنې هغه لومړنی هیجانات او شور ماشور او تلوسه ورکه شواه .

هو ! اور دبلېد و په شروع کښې لمنور واوګو سره ګډ او تیار ښکاري . په هره اندازه سره چه دهغه لوګی کمېږي ، او ورمخ په لمبو زدی او تو دښت ګې زیاتېږي . همدارازې د مینې لمبه هم

په پروړنی ورځو کښی مرموزه او ډیره وی ، او ګڼی او تیاره ئی زیاته وی . د شپی او د ورځی په تیریدلو سره دغه هیجان او شور ماشور لږیږی مګر قوت او زور ئی ډیر زیاتیږی . او په دی وخت کښی خوار مین پخپل ژوندګی کښی د داسی یو سخت درد احساس کوی چه د اږد د جبچلو په شان لړزوونکی او درد ښنوونکی وی . غواړی چه چیغی و وهی مګر نفس ئی کوتاهی کوی . او وائی چه حیاړ کال خبری او مخ په چول او بیابان کیږدی ، مګر جرئت ورته پاتی نه وی . په یوی بلی لمبی کښی دده ګرد وجود سوزی ، او دننه په زړه کښی ئی د سکروټو سور انګار بلیږی تعجب لاپه دی کښی دی چه دی لا غواړی چه په همدغو لمبو کښی د سوزی او دغه زړه د په همدی سکروټو باندی وریتیږی . او نه غواړی چه یو ساعت داسوی او داتکلیف له دغه ځخه لری شی . او که وغواړی هم امکان ئی نشته چه ورځنی هغه لمبه او انګار ورک شی .

دی پتی مینی خپله دا دوره هم پاتی ته رسوله او په دی دوره کښی هم (حمید) او هم (حبیبه) دواړه سره سرزیدل او یو له بل ځنی لری په سره اګر رپا ندی کړیدل مګر غیز په ئی په پورته نه کړاو .

دورځی له مخی په (حمید) له کوره بهرته وتلو . دشپی له مخی به هم ډیر ناوخته کورته راتلو او کله کله به ئی شپی هم بهر تیروله . او په بله شپه به ئی چه ورور پښتنه ورځنی کوله چه هلکه بیرون شپه ولی کورته نوی راغلی ؟ چیرته وی ؟ هغه به سمدلاسه داپه ځواب کښی ورته ویل چه

دخپل یو مکتبی ملګری په کور کښی په علمی خبرو او اترو سره د مشغول وم . (مجید) به ددی اصولی ځواب په مقابل کښی هیڅ نه شو ویلی ولی چه دامتحان نږدی ورځ وه ، او ګرد طالبان به داسی فرصت کښی همدا عادت لری چه یو بل سره ګینی او په علمی او فنی خبرو کښی سره مباحثه کوی او دامتحان مقدمات سره برابروی .

مګر دا به داخبره تحقیق طلبه وه چه آیا (حمید) پخپل دی ځواب کښی رښتونکی دی ؟ آیا هغه په رښتیا سره دعلمی خبرو لپاره دشپی بهر پاتی کیږی ؟ داخبره به وروسته ښکاریږی .

هر کله چه دمین لری والی، او دعاشق فراق، دمینی لمبه زیاتوی، او دعشق سکروټی لا تازه کوی، نو د (حبیبه) هم دعشق درد او دمینی سوی په دی ورځو کښی چه (حمید) سره لږ کتنه، او ډیر لږ یوځای له هغه سره ملاقات کاوه، زیاتیده. مګر سره له دی درداو سوی نسبت پخواته په ظاهر کښی لږ آرامه ښکاریده.

زمونږ په دی داستان کښی په یوه خبره باندی لاتر اوسه پوری تیاره پرته ده، نوښائی چه دلته په هغه باندی لږخه رڼا واچوو. ولی چه تاسو هم خواه مخواه دی نقطی ته متوجه یاست او تراوسه پوری خدایږده چه خوځلی به د تاسو په زړه کښی دا خبره تیره شوی وی؟.

آیا (حبیبه) عاشقه نه وه؟

ولی (حبیبه) هم مینه شوی وه! او دعشق په سکروټو باندی کړیده!!

نو ډیر ښه! (حبیبه) ولی دخپل دمین ټوب علامی نه ښکار ولی؟...

تیره تیکی همدادی چه اوس ئی مونږ لږخه روښانه وو.

(حبیبه) ورو سره ادی خخه چه دخپلو احساساتو په مقابل کښی مغلو به شوه، او غوښتل ئی چه دخپلی مینی او دعشق علامی (حمید) ته ښکاره کړی، فقط د همدی خبری لپاره د خپل دعشق له ښکاروالو څخه ستنه کیده، چه دا پوهیده چه (حمید) هم په همدی درد باندی آخته دی و بهتره همداده چه دو مینی اقدام او میلان دهغه له اوری شروع شی، ترڅو چه دمامعرت او احترام دهغه په زړه کښی زیات وی. مګر د (حبیبه) دا انتظار تر اوسه پوری ب ـــ ی نتیجی پاتی دی او (حمید) سره له دی چه د دی د عشق داور په امبو ئښی سوزیده، مګر په دی فکر کښی ئی عملا تراوسه پوری هیڅ اقدام نه دی کړی، چه د خپل مین ټوب اظهار (حبیبه) ته وکړی. همدارازی (حبیبه) هم څوځلی دمین ټوب نږدی لاندی راغلی عزم او تصمیم او نیت به ئی کاوه چه دخپل دزړه خبره (حمید) ته ور ښکاره کړی، مګر دلطافت غرور، او دنزاکت سعور، او دا وینی او دمعشوقیت دستوردی ته اسزه نه ... نو چه په دی اظهار کښی اول پلا دا زغرد وکړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه یو عجیبه مخلوق دی . که ئی له ډیری میني سا ، تر ستونی پوری هم رسیدلی وی ، بیا هم له خپل غرور او تکبر ځنی لاس نه اخلی .

ځان کندن به کوی ، مگر نه غواړی چه دد ی د لو ینی په تاداو کښ کوم درز واوییږی . پخپلو پښو دقبر لحد ته روانیږی ، مگر له خپلی خودپسندی ځنی لاس نه آخلی . او تل غواړی چه دخپل ښائست او جمال په پنگه سره ، گرد جهان و پیری او گرد خلق خپل ځانته مسخر او تابعدار وگرزوی .

هو ! د ښځو په لاس کښ پرته له غرور ، او تکبر او خود پسندی ځخه بله کومه مؤثره وسله نشته ده او ځوك به وی چه د ښځو د غروره د آسمان په مقابل کښ په خاورو باندی ناست نه وی او د ښځو د تکبر او مغروری په مقابل کښ به تواضع او عاجزی نه کوی ؟ . . .

(حبیبه) سره له دې چه د (حمید) د مینې په سکروټو باندې تلېده، مګر په دې خبره باندې به ډېره زیاته خوشحالېده، او خورا زیات حظ او نشاط ورته پیښېده چه (حمید) هم د دې د عشق په لمبو کښې کړېده، او هر ځلې به ئې چه لېده چه (حمید) خوار د دې د مینې په اور کښې سوزي، او د دې په عشق کښې بالکل ناقرار دی ډېره به خوښېده او خپل ځان به خورا اوی، او ډېر ښکلې ورته ښکارېده او قصد به ئې کاوه چه ښځیلې استغناء، او بې پروائي کښې باید چه کلکه او ټینګه وي. ترڅو چه (حمید) د خپل د عشق، او د مینې اقرار یا اظهار، او عرض د دې د جمال، او ښائست په دربار کښې و نه کړي، او دائې به خورا ناز او نیاز، او لوبې، او تکبر، او غرور سره واوري.

نو آیا ولې (حمید) دا خپل عرض دې ته نه کاوه؟ ... د دې خبرې علت مونږ خوا لدې ځنې خو ځلې لیکلی دی !.

په همدې صورت سره غوټې دوې میاشتې تېرې شوې مګر دا یې مینه ښکاره نشوه.

هو! ترهغه پورې چه (حبیبه) د (حمید) له مینې ځنې خبره نه وه پهره وسیله او بهانه سره چه و هغه ئې د ځان په لورې متوجه کړو، او هر کله چه پوه شوه چه (حمید) هم د (حبیبه) د عشق په اور کښې سوزي، نو اوس ورځنې لرې ګرزي، او غواړي چه دې ورپسې ولګېږي، او ورپسې وګرزي. آیا په دې وسیله سره امکان لري چه (حمید) به (حبیبه) پسې منډې ووهي؟ آیا د دې زغر د کولې شي چه د خپل د زړه درد (حبیبه) ته څرګند کړي؟ ... دا خبره به وروسته لدې ځنې ښکاره شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږ لسم ټوک

امتحانونه ختمېد وته نژدې شول . (مجید) انتظار لراو چه ژرترژره امتحانونه پای ته ورسیږي . ولې چه ددهٔ ورور (حمید) دتحصیلاتو دوره یې دي امتحان کښې تمامېده، اوهغه دطب شهادتنامې یې اخیستلو سره کامیابېده .

(مجید) ډېر خوښېده چه (حمید) د سعادت، او ښه والې لپاره خورا اوږدې اوږدې تکلیفونه ګالي ، او ویل به ئې چه اوس به خو ورځې ورو ستونه دده ورلګه چه ترا وسه پورې يې خپلو تعلیماتو کښې اول لمبر خوت په دې امتحان کښې به بیاهم اول لمبر شي ، او د ډاکټرۍ عالي الاعلی شهادتنامه به واخلي او بیا به دوا خانه پرانیزي ، او په هغې شفاخانې کښې به د رنځوراتو او دحاجتمندانو علاجونه شروع کاندي ، او دهغې دحق العلاجې څخه به د مره ګټه ترلاسه کوي چه زه به په لږ موده کښې نه یواځې د خپل او دهغه د کور ضروریاتو نواقص پوره کړی شم، بلکه د (حمید) دواده او د کور سررشته به هم په یواځې ډول سره وکولی شم .

(مجید) ته ددې خبرې له تصور څخه ډېراته خوشحالي او نشاط پیښېده ، او په وار وار شکرونه به ئې ایستل چه خدایه ! زه ستا ددې مهربانۍ او الطاف څخه ډېر خوشحال او شکرګذاریم چه زما هغه بدحال او بده ورځ دې په دا ښه ساعت باندې بدله کړله ، او داسې باوفا ! وتابعدار او ښائسته ښځه دې راته بخښلې ده ، او داسې قابل او هوښیار ، او باوفا، او تابعدار ورور دې راته مرحمت کړی دی ، او په سرد هغه ماته دهم لوی عزت ، او منصب او رتبه ، او معاش کرامت کړېدی ، او دمرد مهربانۍ، او لطف دې راباندې کړېدی چه اوس زه له هرشي څخه بېغم یم ، او د کور ، او دبهر ګرد کارونه مې په زړه پورې دي .

د امتحان شپې ، او ورځې په هغه ډول سره پای ته ورسیدې ، او (مجید) به تل دخپل ورور د راتلو ننګې سعادت په فکر ، او چرت کښې و څو ځلې د سرا یو ، او د کوټې اېدلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره ولاړ تر څو چه یوه بله ماڼۍ د (حمید) د شفاخانې لپاره غوره کړي چه (حمید) وروسته له اخیستلو د خپلې شپې د تنا مې ځنې هلته کار وکړي.

همدا وجه پس له ډیرې پلټنې څخه ئې دښار په مرکز کښې یوه اعلی، او ښائسته ماڼۍ په ډیر و پیسو پا ندی د خپل ډاکټر ورور (حمید) د مطب یا شفاخانې لپاره په کرا سره واخیسته، او د هغې کر د ابتدائی مقدمات ئې د (حمید) په اتفاق سره برابر کړلو، او تل په (حمید) سره ددې نوې شفاخانې درا تلونکې رونق، او رواج په نسبت خبرې، او اترې کولې.

اوس نو ددې نوې شفاخانې کرد اوا زه، او ضروریات، او ذخائر سره ټول شوي دي، او فقط د همدې خبرې انتظار پاسې چه د (حمید) شپې دتنا مه وروسته له لاس لیك څخه ده ته ورسیږي، او خپل ځان د ښار د نورو ډاکټرانو په جرگه کښې داخل کړي، او په علاج کولو، او دوا ورکولو پا ندې پیل وکړي.

دا یو ارمان، او آرزو وه چه (مجید) خوار په تل کوله. معلوم نه وه چه آیا (مجید) په خپلې دې آرزو باندې کامیابیږي؟ او که نه؟ وروسته به ښکاریږي چه څه پیښیږي.

دسږ کال سالانه امتحانا تو نتیجې نه یوا ځې د معارف دو زارت په مجله کښې بلکه په گر دورو ز نا مو کښې نشر، او خبرې شولې، او سم له معمول سره د کامیابو طالبانو هو یت، او معرفې سره د عکسو دهغو چاپ شول. مگر (مجید) د اخبارو د دې برخې د لوستلو په باره کښې ځان ته تکلیف ورنکړ و، ولې چه یو هیده چه ورور به ئې تل اول لمبر، او اوس که ډیر نا کام هم پاتې وي نو هرومرو به ئې دوهم، او دریم لمبر خو وړی وي.

په دې پور ځو کښې دا خبره دتعجب اودحیرانتیا ځای وه چه (حمید) اوس هم لکه پخوانې ورځو غوندې تل خپه او پریشان گرزي، په کوراو نه بهر چا سره اختلاط او خبرې کوي، تل د هغه له سترگو ځنې اوښکې بهیږي، او سترگې ئې تکې سرې بریښي، هره گړی او هر ساعت ساړه اوسیلې پاسی، اود خپلې خونې په کنج کښې په یوه ژور فکر کښې همیشه پروت وي. که کومه ځلې له

کوره بهرته هم ځی نو له خپلو ملګرو او مکتبي رفیقانو سره هیڅ نه ګرزي چه نن او صبا به دی او همغوی ددی ښار له لویو ډاکترانو ځنی حسابیږی .

نو هر کله چه امتحان پای ته رسیدلی و . نو او س د (حمید) دخپګان علت څه شی و ؟.. او ددده دا یو انځی توب او پریشانی څه سبب لری ؟...

دا سوالونه به تل (مجید) له خپل ځان څخه کول ، تردی چه دده په فکر کښی دا خبره تینګه شوله چه د (حمید) دا وسنی خپګان علت به هم داوی چه په دی ورو ستنی امتحان کښی ، دی عالی الاعلی یااول لمبر ډاکتر نه دی وتلی او دخپلو نورو کسا میانو ملګرو ځنی شرمیږی چه ولی له همغوی څخه دا ځلی چپ له پخوا ځنی چه تل به اول لمبر او عالی الاعلی خوت ، ده و هم یا پنځم لمبر وتلی دی.

له همدی جهته (مجید) دروز نامو کتلوته متوجه شو چه و ګوری چه (حمید) څو وم لمبر په امتحان کښی ختلی دی ؟ چه دوسره خپه او دلګیر ښکاری .

مګر هغه اخبارونه چه د امتحان نتیجی په کښی ښکلی وی دده په لاس (ددی لپاره چه د همغوی د نشر ځنی څو ورځی وتلی وی) نه ورتله. نو ناچاره شوی دیوا خبار اداری ته لاړ او د هغه دکلکسیون شعبی ته ورننوتلی دا خبارو مجموعه ئی په خپل مخ کښی کینبود له او دامتحان له شروع څخه ئی تر پایه پوری ګرد اخبارونه په ډیر دقت سره له خپل نظره تیر کړل تردی چه خپل مقصود ئی پیامونده او په لوستلو ئی پیل وکړ لو .

اول نوم ئی وکتلو او دوهم او دریم او څلورم او پنځم ئی په ډیر دقت سره ولوستلو . او خورا زیات متعجب او حیران شو چه د (حمید) نوم ئی ونه لید ، تردی چه لسم نوم ئی هم وکتلو او خورا زیات پریشان شو چه دده دوررنوم هیڅ په کښی نه بر ښیده .

نو ئی بیا له سره هغه نامنویس ولوست ، بیانی هیڅ شی نه موندلو . . دریم ځلی ئی به خورا دقت او اهتمام سره ګرد نومونه سره د دوی د پلرونو نومونه او مسکنونه او پیژندنه ولوستلو . مګر بیا ئی هم کومه مثبته نتیجه ورځنی وانه خیستله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دمجید) زړه سمدلاسه په غر ځنګک باندی پیل وکړاو ، او زیاته پریشانی او اضطراب ور ته پیښ شو ، او ځمکه او آسمان ور باندی ګرد وڅرخیدل ، او رڼا ورځ و ربا ندی تیه تیاره شو له او هیڅ نه پوهیده چه اوس څه و کړی .

تو لږ شیبه ئی مدارو کړاو او بیائی فکر تول کړی دکامیاب طالبانو د نومو نو په لوستلوئی بیا شروع وکړه .

نومونه ئی یو یو له خپل نظره تیر کړل ، او دهر نامه له لوستلوځنی وروسته بهٔئی خوښا نبی مدار کولو او چرت به ئی واهه نه چه لیکونکی یا نقل کوونکی یا دچاپخانی مرتبانو روزنامی مصحح په نومونو کښی څه تصرف یا غلطی کړی وی .

مګر سره له دی رازی دقت او تفکر کولو بیاهم پخپل اصلی مقصد باندی و نه رسید . او داخبار په دی مخ کښی چه دفارغ التحصیل طالبانو نومونه لیکلی شوی وو نه ئی د (حمید) ار نه ئی د (حمید) په وزن او قیافی سره برابر کوم بل نوم میندہ کړو چه وو ائی چه دا نوم د هغه په ځای سهوا یا اشتباها لیکلی شوی دی .

بیائی دهغی روزنامی نوری صفحی او نوری شماری هم وکتلی مګر په هیڅ ځای کښی ئی نه دتصحیح په باب او نه دتعدیل په عنوان سره دخپل ورور په نسبت کومه سابقه یا کومه کرښه ولیده .

نوئی خپله کونه پخپلی خولی کښی ترغاښو لاندی نیولی خپل ځان سره ئی وویل چه داڅه - قصه او داڅه توقه شوه . »

دروزنامی له اداری څخه لکه یونشه ئی سړی چه ځمکه او آسمان وربانډی حرخیدل اود تللو په وخت کښی به ئی کنګس خوړلو ووت ، او برابر دطبی فاکولتی په لوری راهی شو .

په دی ورځ کښی هلته هیڅوک نه و ، ولی چه د کلنی امتحانو دختمیدو په نسبت په فاکولته کښی تعطیل اوګرد طالبان او استاذان اومستخدمین رخصت وو . یوازی یو تن پیاده د د نوکری والا په دول هلته په پیره باندی ولاړو .

(مجید) دفاکولتی په صحن کښی دریدلی هغه پیاده سره په خبرو شو او د (حمید) د حال او احوال پوښتنه ئی ورځنی وکړه . مګر هغه پیاده خوار له دی قصوځنی هیڅ خبر نه و ، بلکه له سره ئی له (حمید) سره څه پیژندګلی هم نه دراوداه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته له دې ځنې چه (مجید) د (حمید) نښې او علامې د ده وزیګاره کړې د قدا و قامت او کالیو او د تنګ صفت ئې ورته وکو او ، نو پیاده و خندل او وئې ویل چه « بس بس وې پېژندو ته هغه هلکي ښئي چه له بوې مباشتې راپسې مکتب ته نه راځي ، او نور هلکان وائي چه هغه بادساره شوېدې » .

د پیاده دې لنډې ګنډې ، اوساده خبرې په (مجید) باندې ډېر سخت اثر وا چاوه چه لکه مار له خپل ځان ځخه تاوشوی ، او داسې ښکاریده چه په هغه باندې ډېر سخت تندر لویدلی وی (مجید) له خپل واك ځنې وتلی سمدلاسه ئې په هغه پیاده باندې پرغل وکو او ، او غو ښته ئې چه له ستونې ځخه ئې ونیولی ځای په ځای ئې خپه کړی ، او ساه ئې وباسي . مګر هغه خوار پیاده (چه هیڅ ګناه ئې نه وه ، او فقط یوه هغه رښتیا خبره ئې کړې وه ، حتی بیائې له طالبانو ځنی او ریدله) زر په تېښته شوی ، او په کومه سوړه کښې ننوتلی ورځنې پټ شو .

دې کمبخت پیاده پرته لدې ځخه چه رښتیا ئې ویلې و بله ئې هیڅ یوه ګناه نه لرله ، او دا رښتیا خبره د (مجید) په دماغ بده ولګیده ، او اوس غواړې چه دخپل د ګناه ګار ورور غسه لدې خوار پیاده ځخه اخستلې د دې متل مصداق ځان وګرز وی چه « زور ئې په خوا نه رسي نو کسته به ئې وهي » .

که رښتیا وویل شی رښتیا ویل په ډېر و ځایو کښې انسانانو ته نقصان پیښوی د حدیث شریف مضمون دی چه :

(حق او رښتیا ویل خوراتر خه ، او اوریدل ئې په نادانانو باندې ډېر سخت دی مګر پوهان ئې زغملی شي) .

نو لدې جهته مونږ ویلی شو چه دا پیاده ګرم دی ، او باید دی چه (مجید) ئې له ستونې ځخه ونیسی ، او په مخ مخ ئې ووهی چه ولې ئې له روغه وونکی دروغو ځنې مخ آړولی « جنګ آچو ونکی رښتیا » ئې ویلی دی ، او حال دادی چه نه پواځې د شرق لوی مصلح او نابغه حضرت مولنا مصلح الدین شیخ « سعدی » بلکه ګردو پوهانو ویلی دی :

(c) ketabton.com: The Digital Library

(له جنګ اچوونکی رښتیا ځنی، روغه وونکی او جوړه راوستونکی د زړه غ په ځینو ځایو کښې شه دی).

مګر په حقیقت سره داپیاده باید ملامت، او ګرم ونه باله شی.

ولی چه دی کوم وزیر یا رئیس یا دحضور مصاحب نه و چه داسی فلسفو باندی پوه وی، بلکه دی یو خوار، او عاجز، او ناپوه، او عادی، او معمولی سړی وچه په اخلاقی مصالحو، او مفاسدو باندی چندانی نه پوهیده، او دعوام الناسو په دول به ئی تورتی او صافی خبری کولی، او بخیلی دی وینا سره ئی چه د(مجید) دډیرا صرار، او تفحص څخه ئی وروسته وکوله، بل ئی هیڅ یو مدعا او مطلب نه درلود، بغیر له دی څخه چه په واقعی حال احوال باندی (مجید) وپوهوی. ولی چه هغه خوار د(حمید) په نسبت همد ومره پوهیده چه له یوی میاشتی راهیسی ئی په مکتب کښی نه و لیدلی، او د هغه ملګری به ویل چه «(حمید) خوار بادساره شوی دی»

مګر (مجید) ددی واقعی، او حقیقی خبری په اوریدلو سره دومره زیات په قهر شویدی چه که په دی پیاده باندی ئی لاس برشی نو ګیډه به ئی وشلوی. ولی دډیر شکر ځای دی چه په هغه وخت هغه پیاده ورځنی وتښتیده، او ځان ئی تری تم کړ او.

(مجید) وروسته له دی څخه چه پیاده ئی بیانه موندی، په ډیر قهر، او غصه سره له مکتبه بهرته ووت، ځمکه او آسمان ورباندی له خپګانه ګرزیدل، او دنیا نه یوالحی ورباندی تنګه بلکه تیاره هم شوی وه.

د مکتب په دروازه کښی ئی له ځه ډیل، او معطلی وکوله، او چرت به ئی واهه چه زه به خدای وهلی (حمید) چیری پیدا کړم چه د ده دمکتب د نه ورتګ علت ورځنی وپوښتم چه دی ولی له یوی میاشتی راهیسی مکتب ته نه دی تللی؟ او په دی مهم، او عالی امتحان کښی چه دده، او زما په حق کښی دمحات تیزه یادکیمیا نسخه وه ولی نه دی شامله شوی؟

وروسته له هغه بلا اراده روان شو، او څو ساعته لا لهانده. او کړها نده، او پر پشانه په کوڅو، او بازارو کښی یا ګلا نو او لیو نیا نو غوندی ګرزیده، او په دی فکر کښی به و چه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) پیدا ، او بیا به داسې پښتنې ور ځنې کوډ .

له دې گرځید و ځنې ګې پرته له ستوماڼې څخه بله کومه نتیجه په لاس ورنه غله، او په پای کښې ستړی ستومانه کورته ولاړ .

په کور کښې یوازې (حبیبه) دمابنام په پخلی بخته وه ، او د (حمید) هم هلته څه پته او نبه نه‌ښکار یده (مجید) د (حمید) د کور ډاتو لو څخه ور وسته‌یې له کومې معطلی، او د پل ځنې سمد لاسه له انګړه دده دیاد لتو لو په قصد بهر ته ووت ، او په زړه کښې ګې دا خبره ټینګه کړه چه ښر و مرو باید. زه (حمید) پیدا کړم ، او دا خبره ورسره سپینه کړم .

اوس نو ښائي چه مونږ هم له (مجید) خوا ر سره مرسته وکړو ، او د (حمید) لږ څه پته او نبه (که ممکنه وی) ور ته پیدا کړو چه دی خدای وهلی او رسول شرموی چیرته تللی دی ؟ او په کوم کار کښې بخت دی ؟ چه هیڅ پته ئې نه ښکاری ! . . .

(حمید) په هره ورځ صبا ئې ګنیخ له خپلی خونې څخه وتلی دی ، او معلوم نه دی چیرته تللی دی ؟ او څه کوی ؟ او په کومه جرت کښې په کومه کښې نو وب تللی دی : . . .

د (مجید) اوس لږ څه فکر په ځنې شوی دی ، مګر خو ... سندې ، او ستومانه دی او ودرو درو په کوڅو او بازارو کښې پایښته کوی ، او چپ له پخوا څخه چه‌چوب او جرتی به تللو ، اوس له هر چا څخه د (حمید) پښتنې کوی ، اودده په‌دوستانو ، او رفیقانو پسې ګرزی که له هغوی ځنې دده داستو ګنې ځای ځانته معلوم کړی شی ،

(مجید) چه هر چا څخه د (حمید) پوښتنه کوله ، هغه به خپلی دې خبرې اظهار کولو . دده د کلاس دوه دری تنه طالبانو سره ئې هم چه ملاقات وکړو هغوی له (حمید) دبې خبری ویناکړی وئې و یلوچه :

دو یز له بزې مباستی راتیسی د (حمید) په بته ناندی. خو نه پوهیږو چیرې دی ؟

لکن ځنې ملګکان وائی چه هغه لالپانده او کړ هانده او پریشانه ، دی خوا او هغه خوا ګرزی او چاسره هیڅ خبری او اتری هم نه کوی او داسې بربنې لکه چه چرس ئې څکولی وی یائی شراب خوړلی وی یائې به چا بانگی زهره بایللی وی یا . . . . "

یوتن بل مکتبی طالب العلم وویل :

« موږ له یوې مباشتې راهیسې پښتو شپوړالېسې (حمید) سره هېڅ نه دی لیدلی سږ کال
هغه په کلنی امتحان کښې هم حاضر نه شو ، او که دی پدې امتحان کښې شریك شوی وی
د هغه تعلیمات چه لوړ او عالی و ، او فکر او عقل ئې هم هسك و ، هر و مرو به د عالی الاعلی
شهادتنامې په اخستلو سره کامیاب شوی و . »

مګر دا چه هغه له امتحان څخه مخ اړولی دی . نو که لیونی شوی
هم نه وی ، مونږ او تاسو باید په هغه باندې د لیونی حکم وکړو .
ولی چه دده دا حرکت هغه چاته پاتې کیږي چه غنم وکری ، او
په میاشتنی خدمت ئې وکړی ، او وئې ریبی او درمند ئې کړی او
بیا په یو نیلی باندې ور او روړ ته کړی .

﴿ پنځم اسم توك ﴾

(حمید) دا سې قصد او پت کړی وچه خپل ځان مړ شا ندی او انتحار وکړی او خپل زړه
د دا سې سختی پیښې ځنې (چه یو خوا د دنیا او د آخرت رسوائی او بهتان ، او له بلې خوا د عشق
او د محبت غلبه او فوران دی) خلاص کاندی .

نو ئې معلومه چه دا به فکر له کومه وخته د (حمید) په دماغ وکښې اوبدلی دی ؟ .
یخوا اد پنه هیڅکله دا سې چې فکر و نه دده په زړه کښې نه راتله .
فقط هغه او نخ کیږي چه اوګوړ دو ، دوت دا خبره دا بد فکر او حتی خیال دده په سر کښې ځای ونیو او .
هره ګړی او هر ساعت دا ملعون او شوم تصور دده په زړه کښې ټینګیده او عزم او تصمیم ئې
د خپل ځان د وژلو لپاره کلکیده . . .

هو ! ځینو بې تعلیم او بې تربیه ځلمیانو ته د ځان وژلو فکر ، او د انتحار کله کله وسوسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناکامه پیښیږي او هغوی کمبختان په ځای ددې چه د هغه خراب عواقب او بدی نتیجی ته فکر وکړی او ویره ئې ورته پیدا شي په داسې ډوله اقدام سره هم د هغوی دنیا او هم ئې عقبی خرابیږي، ډانده شوی هغه ته اقدام کوی.

د ځوانانو د ځان وژل او د انتحار سبب تل د نفس ضعف، او غلط تعلیمات، او ناقصه عقیده، او لوستل د فساد بښونکو او خرابو قصو، او چټی تلقیناتو، او فکر وو وی.

چه داتړول سره ګډشوی د ژوندون د خوښو لوغ ریزه (چه په هر یو ذی روح کښې شته) ضعیفه ګرزوی. او وروسته له دې ځخه بې تعلیم او بې تربیې او سست عقیده کسانو ته داسې یو جنون او لیونتوب پیدا کیږي چه د هغه په اثر هغوی خپل ځانونه وژني.

(حمید) هم داسې یو لیونتوب او جنون کښې پر یوتلی و. هغه د عشق د زحمتو او د مینې د تکلیفو په مقابل کښې ځان نه شو ساتلی. او زیات له دې څخه ئې توان نه و چه د عشق په لمبو کښې وسوزي، او د مینې په سکروټو باندې وکړیږي.

له بل اړخه اوری متیقن وچه د (حبیبه) په وصال باندې نظر و هغو موانع او محذورا تو ته چه مو نبر مخولی اشاره کړی ده، هم بری نشي موندلی. بلکه هغه پخپله په خوښو له چه داعاشقی تر دې حده پورې ورسیږي چه د انسانیت او اسلامیت له حده و د ه باهر شي. او د ی خپل ځان د خپل ورور په مخ کښې او خالق او مخلوق ته مفتضح او رسوا او شرمیدلی وویني.

بر سیره پر دې دا فکر ئې هم په دماغ کښې ولوید و چه دی په امتحان کښې هم شامل شو ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دی او ډیر ممکن دی چه له دی لوری هم دخپل وروړ په مخ کښی ګرم او مسئول وګرزی .
داګر دفکر ونه او مشکلات دده په مخ کښی ودریدل او په سر دهغه دی فکر زیات تکلیف ورته پېښ کړو چه نن یا صبا به زما محبوبه (حبیبه) خبریږی چه زه په امتحان کښی ناکام شوی یم او دهغی معشوقی په مخ کښی به زما مشر وروړ ماته زیاړی او کنځلی کوی او تنده او تریو شه به راته وائی .

دی به خپل ورورته څه ځواب ووائی ؟ ....

دی وروسته له دی څخه چه په امتحان کښی ناکام پاتی دی . او دیو اوی ډاکټر به ځای کښی خوشی یو سوداګر پاتی دی څرنګه به پیغلی (حبیبه) سره مخامخ کیدی شی ؟ ...

دی همغسی چه دعاشقی په درس کښی ناکام او نیم ګړی پاتی دی دطبی امتحان ځنی هم بی برخی شویدی ، دابه ده چه ومری ، او وروسته لدینه ژوندون ونکړی ! ...

دارازی فکرونو چه موبزلز څه اشاره ورته وکوله د(حمید) په ماغزو کښی نن ځای نیولی و اودده زړه به ئی بخساوه او له ژوندون څخه ئی موړاو زړه ئی ور ځنی تورکړی و ، او تینګ قصد ئی کړی وچه هرو مرو باید خپل ځان مړکړی . . . مګرنه پوهیده چه په کوم وسیله سره دی عمل ته اقدام وکړی ؟ .

داخبره دتأمل کولو او سنجولو وړوه ، نوځکه هغه ددی خبری په اطراف اوشاؤ خوا کښی فکر کولو .

آخرته دا غوټه هم خلاصه اودامشکل هم (حمید) ته حل شو . ولی چه هغه به هره ورځ په اخبارو کښی راز راز انتحارونه او دخپل ځان دوژلو احوال لوستلو ، او په عین زمان کښی ئی په طبابت اوډاکټری کښی هم تر دی اندازی پوری مهارت درلود ، چه هرڅوك ووژلی شی او داسی زهریات په فکر کښی ور غلل ، چه دهغو دیوی بڅرکی له خوړلو ، یادیوه څاڅکی له څکلو څخه ، ژر پټ سړی مری .

دا ته ئی چه نیت اوتصمیم دخپل ځان دوژلو دپاره تینګ او وسیلی اوصورت ئی هم دده په فکر کښی ځای ونیولو ، نوزرئی خپله کتابچه اوقلم له خپل جیب څخه وویستل او داد خپل زړه خوږه وونکی قصه ئی په یودر دناکه صورت سره د(حمید) د انتحار علت تر عنوان لاندی ولیکلو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته دلیکلو ددی داستان ښځه سمد لاسه د یو دوا فروشی دکان ته تللی ده چی
ساختګی نسخی به وساله سره ئی وروسته له ورکولو دشویسو لخنی یوخطرناک زهر و پیرودل
او تیاره ماښام به ډیر بد وضعیت او بد احوال (چه هر خواک دهغه له لیدلو لخنی ددې پهدې بد مقصد
اوبت بادی له ورا ښځه پوهیده) انګړ کښی ننو تلو .

(حبیبه) چه اوښه دخپل میړه له وضعیته پوه شوی وه چه (حمید) اتوی او ورته په
قهر دی نو له ډیره وخته راڅسی پخپل محبوب او معشوق او مین (حمید) پسی پخند ه
اواوښکی ئی له ستر ګو لخنی توئیدی او ددې په انتظار کښی ډیره غمجنه ناسته وه .

څه ماچه د (حبیبه) نظر د (حمید) پهقد او قامت باندی ولګیده ، دمه وربادی ورتاو ورغلی
په خندا ... سمد لاسه دا خوشحالی ئی ... باندی ... شوه

کله چه ددی دخوب او مین (حمید) رنګ ... ډیر ... ډیره ... او زنی ...
چه (حمید) ... او ... اولاسه ... رنګ ... او ... په ... او بخود ښی
... نظر کښی ... سی ... چه ... ئی خپلی وی ، ... دوری وربادی توئی شوی وی .

لو هر کله چه دعاشق او دمعشوق پهمنځ کښی داسی یو قوی او کلکه رابطه نا موجوده وی چه
یو دبل پهدرد او خوږ و باندی لهورا پوهیږی او یو دبل پهغم او اندیښنه کښی هر و مرو شریک وی
(حبیبه) هم له خو ورلحو لخنی پهدې خوا (حمید) غوندی غمجنه وه او مخصوصا بیانی له حساب راڅسی
لهوون خوږینه او خورا غمګینه ناسته وه ، او لهمازیګین لخنی راڅسی بالکل ځمکه او آسمان ورباندی
څرخیدل او ګوری او ساعت د (حمید) ښائسته ښکلی مخ ، اونا و ګوری بیر تو نه ، او صفا چیه زیره
او غټی تورې سترګی ، اونکی توری غوږی خپی ، او سم قد او خوږی خبری ، اومتنا سب
حرکات ، او عالی صفات ، او ښه اخلاق ، او زیات شرم او حیاء ، او ډیره ښکه مسلمانی او پرهیزګاری
اوارو او وصف ددې پهخرابه زړګی کښی ګرځیدل ، او دستر ګو رپولو پهقدر به هم د (حمید)
څېره ددې له ستر ګو څخه نهوتله ، او اوس د (حمید) ددې خراب او ابتر و صحبت دلید او څه
بالکل ځکه بکه پاتی ، او چه حیرانه شوی پریشانی او سودا ئی له حده زیاته شوه او د (حمید)
ګرد و حرکاتو او سکناتو ته چه دا او ... او پهشانی بهئی کول خورا زیاته دقیقه لحوره او دستر ګی
د نورب پهاندازه بهئی هم هغه له خپلو ستر ګو لخنی نهغورزاوه .

داول ماسختن وخت دی ، او (حمید) یه خپلی خونه کښی د څراغ په مخ کښی نا ست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پوښو چپرت کښې ډوب تللی دی. (حبيبه) دهغې کړکۍ ځنې بهرچه دده ترخوا پرانيتلې وه په تياره کښې دده په پهره باندې ولاړه وه لکه چه د(حميد) له وضعيته پوه شوې وه چه دی کوم خراب فکر پخپل زړه کښې لري، او ښائي چه زه ځان پرې خبره کړمه.

(حميد) له هغې خپلې صراحۍ ځنې چه دده په ميز باندې ايښې وه په ګلاس کښې او به وا چولې او ور و سته له هغه دور په لوري ځير شو چه څوك خو به ده ته نه ګوري.

هر کله ئې چه اطمينان پيدا شو چه هيڅوك ده ته نه ګوري، او د هيچا ده ته پام نه دی. نو يوه پوړۍ سپين سفوف ئې له خپل جيبه وويستلو، او ژر ئې په ګلاس کښې تش کړ او. بيائې خپله کتابچه له جيبه وويستله، او څو نورې کرښې ئې ورباندې و ليکلې، او هغه ئې پرانيتلې د څراغ ترخوائې په ميز باندې کښېښود له بيائې نور کاغذ و نه هم له خپل جيبه و ويستلو ځينې ئې بيرته په جيب، او ځينې ئې څيرې کړل. بيائې له نااميدۍ ځنې ډکه يوه کتنه خپلو کتابو، او اسبابو، او خونۍ ته وکړه، او بيائې د ريشم له ...
له خپل ځان سره وويل چه راشه اه ورايو آخرې ديدن له (حبيبه) ......
او اوبو سره وکړه وروروز خومې په کور کښې نشته چه دهغه لا سو نه مې هم مچې کړې وې نو وروسته له هغه څخه دا د مرګ کنډول په سرنسکور کړه، او ځان له دې ډك دو سوسې جهان څخه آرام کړه.

(حميد) د خوراڼا اميدۍ، او مأيوسۍ په وضعيت له خپله کوره بهر ووت، او غوښته ئې چه اول له آسمان، او سپوږمۍ، او ستوريو، او د باغچې له ګلانو، او د حوض له اوبو سره خداي پاماني، او وداع وکوي، او په آخره کښې به له ورا (حبيبه) و ينې وروسته له هغه به دز هر و پيا له په سر آړ وي.

(حميد) دانګړ په باغچه کښې دحوض تر خوا ولاړ سپوږمۍ، او ستوريو ته ئې په يو عجيب حسرت، او نا اميدۍ سره کتل، او ددنيا نرۍ وږمې به ئې پخپلو سو ګمو کشکولې او دژوندون خوندو، او مزي ته به ئې فکر کاوه، او د مرګ سخت ساعت، او تکليف ځنې ويريده.

کله به ئې ويل چه څه له دې فکر څخه تيرشه!! او دژوندون نعمت غنيمت وبوله!...
بيا به ئې چه د عشق تکليف، او رسوائی ته کتل، او د امتحان ناکامۍ، او ملامتې به ئې چه ليد له نو بغير له دې څخه چه خاوره ګۍ پرده شي بل ګۍ هيڅ يوه چاره نه ترسترګو کيد له

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې تر ډډ ، او تند بدن کښې (حمید) بیا گسته شو د قبقې د و ب تللی و ، او هیڅ ئې ونه لیده چه (حبیبه) له ورا دمخه له هغو گردو حرکاتو څخه چه په کور کښې ئې کول خبره شوې ده ، او په مجرد د بهر وتلو دده څخه له کوره هغه سمدلاسه په کور کښې ننوتلې ، او « د (حمید) د انتحار علت » ئې او ستلی ، او د زهر گنډه ولې ئې لیدلې او هغه ئې په سر اړولې دي !!! ...

نا څاپه ئې د (حبیبه) کړیکه تر غوږه شوه چه وائې :

« ... زه د ځان شم حمیده ! زه هم د ستا سو په درد کښې اخته یم . دادې چه د ستاسو د ډاکتري دا اوله نسخه زه هم ومبې استعمالوم . هله ژر شه راشه زما د ستر گو تور داکتره ، چه د ستاسو دپاك عشق دامریضه د ستاسو د نسخې په استعمال او کښې څه غلطي ونکړي !!! ... »

په مې د داوړندو ددې غږ (حمید) ویوهیدلو چه (حبیبه) دده خونې ته ننوتلې ده ... بده ، او اوس ده باندې مسخرگي کوي او خاندي ...

... ې خونې په اوري رهي شو .

په مجرد د ننوتلو په کور کښې له یوې هولناکه منظرې سره مخامخ شو .

یعنې وئې لیده چه (حبیبه) ځنکدن لري ، او لکه مار غوندې دې خوا ، او هغه خوا تاویږي ، او رغړي ، او نژدې ده چه ساه ئې ووزي .

(حمید) په ډېره چالاکۍ سره د خپل د محبوبې (حبیبه) سر له مځکې څخه پورته کړی په غیږ کښې ئې ونیو او ، او په نارو ، او سورو باندې سرشو ، او چیغې به ئې وهلې . مگر (حبیبه) باندې تیره شوې وه ، او کار له کاره وتلی و ...

(حمید) چه دا درد ناکه وضعیت ولیدنو في الحال ئې هغه پاتې شوې زهر چه کنډول پرې کښې پاتې و ، په سر باندې اړه ولې تر آخر یې ئې خاځکې پورې ئې وڅکلو او د (حبیبه) تر څنگه د زهرو له تاثیره و څرخید .

په عین همدې وخت کښې چه د (حبیبه) ساه ددې په کوگل کښې خرهار لري ، او (حمید) لکه مار غوندې پېچیلخان باندې تاوته خوري فشار کوي ، بدبخت (مجید) هم ستړی ستومانه کورته ورننووت ، او دخورا زیات خرهار او فشار په اثر چه (حمید) له کوره څخه ئې واورېده و گر گیلی همغې خوا ته رهي شو .

نا څاپه (مجید) کمبخت په داسې یوه بده منظره باندې ورو اوښتچه هر سړی به دهغې له لیدو او کتنې خورا زیاته تراخوړله، او ډېر زیات به ئې ژړل، او هك پك به پاتې کېدو!

یعنې ییمخې او ګلالۍ ښځه ئې (حبیبه) یوخوا کېږه وزه پرته او ژبه ئې له کاره او ېدلې!! او دمرګې وروستنې سلګې وهې !!.. اومرې !!!... اوښانګانه اوښکلې ورورګې (حمید) په بله خوا په سر باندې چرلیزې اوڅان کندن لرې!. اولاس اوپښې آچوې !!.. اوسترګې ئې تکې سپینې اوښتې دې !!!...

هرڅو مره چه کور ورانې او کمبخت (مجید) بې اختیاره چیغې وکولې اوبې وا که نارې او سورې ئې وهلې اوحبیبه!.حبیبه !!.. حبیبه !!! ..ئې ویلې او واز خطاړار خطائې خوځوله.اولهځا یه ئې یورته کوله هیڅ فائده ئې ونه کوله !!!...

حبیبه نامراده له لاسه وتلې، او بل عالم ته رسیدلې وه!!!...

بیائې په چټو باندې پیل کړې له ژړاختنې یورې راورې ډك ستونې سره حمید! .حمید!!.. حمید!!!...ئې ویل.

(حمید) په خورا زحمت او تکلیف سره دده په اورې سترګې آڼولې، په نیولې اوغوړ، غږ سره ئې «بلې!» وویل:

(مجید) زرتررره په هغه باندې ځان نسکور کړې له خپلو سترګو څخه ئې غټې غټې اوښکې تو دې اوښکې دهغه په مخ باندې تو ئې کړې. وئې پوښتیدلو:

«زما د زړه سره! تاسو باندې څه توقه شوې ده؟ ... اوزه ولې خپل کور په داسې سخته ویره کښې ککړ ګورم؟ ...»

(حمید) چه دزهر څکلو په واسطه دنیم بیهوشې په حالت کښې لاس اوپښې وهلې خپلې سترګې ئې پرانیتلې څوځلې ئې پخپل سر سره هغې کتابچې ته چه په میز باندې دڅراغ ترڅنګ پرانیتلې ایښې وه، اشاره وکوله اوورو سته له دې ځنې ئې په خورا زحمت اوډېر تکلیف سره چه خپل ګردې پاتې قوا وې ئې په ویلو ددې څو توریو باندې وښندل وئې ویل:

داده دڅان ساتنې او دوظیفې اودمینې نتیجه

وروسته له دې څخه ئې په سلګې وهلو باندې پیل کړې!.. له ستر ګوځنې ئې اوښکې بهولې !!.. لاس او پښې ئې آچولې، د چ کلك واریده !!!...

د (مجید) ژړا او انګولا او شور ماشور ګرد کوربه سر آخیستې اول څه وروسته همسایګان او پولیسان په دې کور کښې ور ننوتې شول ..

خاتمه

دکابل په ورځپاڼو کښې دا خبر په ګرد ښار او په دوی دری ورځو کښې په ګرد عالم کښې خپور شو چه د ... شپه ... ښار په ... برخه په فلانی کوڅی او سرای کښې د ... (حبیبه) او (مجید) نامی ... په سلسله سره انتحار کړیدی ئن په دغوی جنازه د پولیس د ماموریت او د طبی ډاکټر له ... وروسته خښیږی له رسیدلی اطلاع سره برابر د دوی د انتحار ... په یوه کتابچه کښې ... دردناکه صورت سره لیکلی شوی د پولیسانو په لاس اوښتلی دی چه سر له سبا به د پولیسانو په مجله کښې د یا ورقی په ډول چاپیږی .

شو ورځی وروسته اوس ... د دی چاپ شوی خبر په تعقیب دا خبره هم چاپ او خپره شوه :

« په ... کور کښې چه په فلانی ورځ دوه انتحارونه پیښ شوی و ، او ... زړه خوږ ... علت او ... د پولیسانو په مجله کښې ... ورځ چاپیږی ... هم ... اوس ... شوی دی او ... له خوا دار المجانین ته ورو سپارل شو »

*
* *

شو هغی ورو سته بیا چه ... دار المجانین ته ورتلل ، نو هلته به ئی خوار (مجید) لیدو چه ډیر خپه او دلګیر په یوه کنج کښې ناست دی . او خیال د واړه لاسونه ئی تړلی لا ندی ... تب ... هره خوا ګوری .

به ظاهر د ... کښې غیر له زور خیالونه ... هیڅ یوه دلیل ... نه د هغه په وجود کښې نه لید له کیده .

فقط کله کله به ئی ډاکټرانو ته ویل :

« زما ور ورهم یو لوی ډاکټر دی او په فلانی کوڅه کښې ئی شفاخانه ده . چه زه ئی په میاشتی دوه ځله رو غی کړاوو کوم »

له دی ښځه زیاتی نوری خبری او اثری له هغه ... نه او ریدلی کیدی او د نورو لیونیانو په منځ کښې دی تل معصوم او مظلوم او آرام او بی ضرره پریښیده . « انتهی »

(دمؤلف یاد داشت :)

« د دی قصی اساسی موضوع د باندینی مطبوعاتو څخه اقتباس شویدی »

د کابل ښار د (١٣١٧) کال د میاشتی د جدی (٢١) شپه « کشککی »

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library